Nr. 1 Łuck, dnia 28 kwietnia 1922 r. (za styczeń, luty i marzec 1922 r.) Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WOŁYŃSKIEGO.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Łuck, Urząd Wojewódzki Wołyński.

Cena numeru pojedyńczego wynosi 250 ma[illegible] [illegible]e[illegible]nik wysyłany będzie po wpłaceniu 1000 mk. na poczet prenumeraty. Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. uiszczać należy w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim, względnie w odnośnych Starostwach. Urzędy Gminne i Magistraty otrzymywać będą Dziennik Urzędowy w Starostwach i tamże wpłacać prenumeratę. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji, Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 100 mk., za szpaltę 3000 mk., za stronę 6000 mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 1500 mk. od osoby.

Treść działu urzędowego.

Treść działu nieurzędowego.

Dział urzędowy.

I.

165.

Łuck, dnia 2 stycznia 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński.
L. 87/SM.

O K Ó L N I K (Nr. 7)

do wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Przedmiot: instrukcja dla urzędników Starostw przydzielonych do spraw samorządowych.

Wobec tego, że nowopowołane do życia samorządy gminne oraz Magistraty, jako organy podległe, na zasadach obowiązujących ustaw i rozporządzeń. Władzy Nadzorczej, wymagają stałego kontrolowania i instruowania, zechcą pp. Starostowie pouczyć podległych im urzędników, którym powierzone zostało wykonywanie czynności dotyczących spraw samorządowych, o konieczności faktycznego i bezpośredniego wglądu w działalność tych organów, stałej kontroli oraz udzielania rad i wskazówek w zakresie gospodarki komunalnej, aby przysposobić je do celowego wykonywania tych czynności, jakie przepisy prawne przekazują samorządom.

W szególności do obowiązków urzędników referendarskich, którym Panowie Starostowie przydzielają sprawy samorządowe należy:

A. W dziedzinie organizowania i uporządkowania gospodarki samorządowej.

1. Współdziałanie przy tworzeniu i organizowaniu organów samorządowyah na zasadzie obowiązujących ustaw i rozporządzeń.

2. Dokonanie i dopilnowanie praktycznego rozporządzenia atrybucji organów uchwałodawczo-kontrolujących i wykonawczych.

3. Dopilnowanie odpowiedniego i prawidłowego obsadzenia mandatów gminnych z wyborów.

4. Współdziałanie z organami samorządowymi, celem doboru odpowiednich urzędników komunalnych, zwłaszcza piecza nad należytym obsadzeniem stanowisk pisarzy gminnych.

5. Uporządkowanie budżetowości, rachunkowości i biurowości organów samorządowych.

B. W dziedzinie stałej kontroli działalności organów samorządowych.

1. Baczenie, by organy samorządowe działały prawidłowo w granicach swej kompetencji.

2. Wizytacja rewizyjna każdej gminy, wiejskiej i miejskiej, w powiecie, przynajmniej raz na kwartał.

UWAGA. Protokuł z rewizji winien być sporządzony według załączonego wzoru i odpis nadesłany do Urzędu Wojewódzkiego.

3. Udział w posiedzeniach organów samorządowych, a w szczególności w posiedzeniach budżetowych, wyborczych i sprawozdawczych.

4. Kontrola wszechstronna działalności organów samorządowych.

5. Pomoc i kontrola nad sporządzeniem, uchwaleniem i wykonaniem budżetów.

6. Zbieranie danych statystycznych samorządu.

7. Przedkładanie sprawozdań i wniosków, dotyczących gospodarki samorządowej i stanu samorządów.

UWAGA: Materjał do powyższych sprawozdań stanowią w pierwszym rzędzie kopje protokułów posiedzeń organów samorządowych, wyciągi o stanie kasowym gmin, sprawozdanie kasowe oraz wyniki przeprowadzonych rewizji.

8. Prowadzenie kontroli wyjazdów do gmin.

9. Prowadzenie kontroli posiedzeń organów samorządowych. Odpisy protokułów (p. 2) każdorazowo winne być nadsyłane do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego, natomiast wyciągi z kontroli wyjazdów i posiedzeń (pp. 8 i 9) oraz zebrane dane statystyczne (p. 7) perjodycznie, co kwartał, również winny być nadsyłane do wydziału samorządowego Urzędu Wojewódzkiego. Wzory protokułów z wizytacji rewizyjnej oraz kontroli wymienionych w p. 2, 8 i 9 działu B. załącza się.

p. o. Wojewody

3 załączniki. (—) *Dworakowski.*

Wzór Nr. 1.

Załącznik 1 do okólnika.
Nr. 87S M. z dn. 2/I 1922 r.

PROTOKUŁ

z wizytacji rewizyjnej, dokonano przez ....

.... gminie ....

w dniu .... r. 192....

za czas od dnia .... do dnia .... r. 191.....

Stwierdzono co następuje:

Poprzednia rewizja.

1. Jak wykonane zarządzenia poprzedniej rewizji? ....

2. Które z tych zarządzeń nie zostały przez zarząd gminy wykonane i przyczyny niewykonania? ....

Rada i Zarząd gminy

3. Czy zaszły jakie zmiany w składzie osobowym rady gminnej, zarządu i urzędu gminnego? ....

4. Czy rada gminna, odbywa swe posiedzenia regularnie i w jakich terminach? . . . .

5. W jakich terminach odbywa swe posiedzenia zarząd gminny? . . . .

6. W jakim stanie znajduje się księga uchwał rady gminnej i jakie znaleziono uchylenia? . . . .

7. Czy wszystkie uchwały rady gminnej są komunikowane Staroście? . . . .

8. Czy i w jakiej rozciągłości rada gminna wypełnia swe obowiązki, wynikające z zakresu jej kompetencji (art. 22 ustawy gminnej)? . ...

9. Czy i jak zarząd gminy wykonywa swoje obowiązki, wynikające z zakresu jego kompetencji (art. 55 ustawy gminnej)? . . . .

Finanse i rachunkowość.

10. W jakim stanie znajdują się i jak są prowadzone księgi rachunkowe (buchalteryjne i kasowe)? . . . .

11. Jak są przechowywane dowody kasowe (dokumenty dokonanych wypłat i przyjętych wpłat)? ....

12. Czy poszczególne pozycje ksiąg rachunkowych zgadzają się między sobą oraz z dowodami kasowymi? . . . .

13. Czy rozchody dokonane są wrawidłowo i nie wykraczają poża budżet? . . . .

14. Stan kasy gminnej w dniu dzisiejszym:
a) według poszczególnych ksiąg (marek, rubli)
b) w rzeczywistości (marek, rubli)? . . . .

15. Jeżeli jest niezgodność kasowa, to z jakich przyczyn? . . . .

16. Czy jest w urzędzie gminnym kasa ogniotrwała i kto posiada klucze od niej? . . . .

17. Czy rachunkowość i kasa prowadzone są w myśl odpowiednich instrukcji? . . . .

18. Czy wpływ podatków gminnych wystarcza na potrzeby gospodarki gminnej, a jeżeli nie, to z czego niedobór jest pokrywany? . . . .

19. Jakie są przyczyny niepłacenia podatków gminnych? . . . .

20. Czy i jakie powstały wydatki nadzwyczajne poza budżetem rocznym, kiedy i czy przez radę gminną zostały uchwalone? . . . .

21. Jakie pożyczki i na jakie cele zaciągała gmina? ....

Biurowość i Kontrola.

22. W jakim stanie znajduje się dziennik korespondencji? . . . .

23. W jakim stanie są akta? . . . .

24. Czy są prowadzone księgi ludności i w jakim znajdują się stanie? . . . .

25. Czy i w jakim stanie znajdują się listy osób, posiadających czynne i bierne prawo wyborcze do rady gminnej? . . . .

26. Czy należycie jest prowadzona kontrola wpływów podatków gminnych? . . . .

27. Czy jest należycie prowadzona kontrola majątku gminnego i dochodów z tegoż? . . . .

W jakim stanie jest:

28. Kontrola kar dyscyplinarnych, wymierzanych przez wójta (Art. 56 ustawy gminnej)? . . ..

29. Kontrola kosztów kuracyjnych? . . . .

30. „ osób pobierających zapomogi? . . ..

31. „ powinności podwodowej? . . . .

32. „ powinności szarwarkowej? . . . .

33. „ wyroków sądowych, przysłanych wójtowi do wykonania? . . . .

Dane ogólne

34. Czy zaszły jakie zmiany w stanie majątkowym gminy? . . . .

35. Czy i jakie powstały nowe urządzenia kulturalne, zdrowotne, komunikacyjne lub inne w gminie? . . . .

35. Czy gmina zajmuje się aprowidowaniem mieszkańców i co w tym kierunku zrobiono? . . ..

37. Uwagi i wnioski referenta samorządu odnoszące się do poszczególnych punktów oraz zarządzenia doraźne: . . . .

....

....

Rewizja dokonana została w obecności . . ..

Referent samorządu na powiat . . . .

UWAGA: Ściśle analogiczny protokół sporządza referent z wizytacji rewizyjnej każdej gminy miasteczkowej i miejskiej, niewydzielonej z powiatu pod względem samorządowym.

Wzór Nr. 2. Załącznik 2 do okólnika.

KONTROLA

odbytych posiedzeń rad miejskich w roku 1920 w Powiecie..

Gmina..

Daty odbytych posiedzeń (rok, miesiąc i dzień).	Kto był obecny ze strony władz nadzorczych.	Liczba obecnych radnych.	TYTUŁ UCHWAŁY.		Jaki nadano bieg uchwale.	UWAGI.
			Pozytywnych.	Negatywnych.		
Rok 1920.						
Styczeń 20.	Zastępca Starosty.	20	1) Wybór komisji: a) finansowej b) szkolnej c) sanitarnej		1) Zawiadomiono wybranych (31.I r. 1920 Nr. 206.	
				2) Odrzucenie wniosku budowy szkoły.	2) Doniesiono Staroście 31.I roku 1920 Nr. 117.	
Marzec 18.	Referent Samorządowy.	17	Skontrolowanie czynności zarządu miejskiego.		Zażądano od burmistrza uporządkowania kasy w ciągu 7 dni.	
Maj 2	Instruktor samorządu.	22	1) Uchwalenie kredytów na aprowizację miasta.		Uchwały przesłano Staroście dnia 8/V 1920.	
			2) Uruchomienie kasy pożyczk.-oszczęd.			

UWAGA: Analogiczne kontrole prowadzi referent dla gmin wiejskich i miasteczkowych.

Wzór Nr. 3. Załącznik 3 do okólnika.

KONTROLA

wyjazdów do gmin powiatu ....dokonanych przez referenta, względnie pomocnika referenta samorządu

na powiat..

w roku 1920.

GMINA	DOKONANO WYJAZDÓW																							
	w styczn.		w lutym		w marcu		w kwietn.		w maju		w czerw.		w lipcu		w sierpn.		we wrz.		w paźdz.		w listop.		w grudn.	
	Data	W jakich sprawach.	Data	W jakich sprawach.	Data	W jakich sprawach.	Data	W jakich sprawach.	Data	W jakich sprawach.	Data	W jakich sprawach.	Data.	W jakich sprawach.	Data	W jakich sprawach.	Data	W jakich sprawach.	Data	W jakich sprawach.	Data	W jakich sprawach.	Data	W jakich sprawach.
Świniuchy			12	Na posiedzeniu rady gm.	18	Wizytacja rewizyjna wizytował pom. referenta.			15	Załatwienie sporów między wójtem a radą gm.	20	Wizytacja rewizyjna.	16	Instalacja now. pisarza.					4	Odebranie rachunków od zawieszonego w urzędowaniu wójta.				
Skobełka	20	Na wybory wójta i radnych.	16	Przygotowanie budżetu.			10	Na posiedzenie rady gm.					19 20	Wizytacja rewizyjna wizytował pom. referenta.			30	Wybory uzupełniające do rady gm.					15	Sporządzenie zamknięcia budżetowego.

UWAGA. Analogiczne kontrole prowadzi referent dla wyjazdów do miasteczek i gmin.

166.

OKÓLNIK

Wojewody do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

w sprawie utrzymania dróg publicznych samorządowych i prywatnych.

Według ustawodawstwa rosyjskiego obowiązującego przed wojną na Wołyniu, drogi wszelkie dzieliły się na państwowe, ziemskie (gubernjalne i powiatowe; pocztowe, handlowe i wojskowo-transportowe), wiejskie (prosiołocznyja) i polne. Drogi polne były drogami prywatnemi, to znaczy, że właściciel mógł dowolnie zakładać je, znosić, utrzymywać i eksploatować; pozostałe kategorjc dróg,—to drogi publiczne, których właściciel gruntu znieść nie może i które winne służyć dla komunikacji publicznej i być utrzymywane w stanie odpowiednim do użytku.

Drogi państwowe wraz ze znajdującymi się na nich mostami utrzymywało państwo; wiejskie i polne—właściciel ziemi, przez którą droga przechodziła: drogi ziemskie—związki samorządne, powiatowe i prowincjonalne (ziemstwa powiatowe i gubernjalne). Obecnie skutkiem nieistnienia samorządu powiatowego i prowincjonalnego utrzymanie dróg b. ziemskich przeszło na gminy, do czasu utworzenia sejmików powiatowych i wojewódzkich.

Dnia 10 grudnia 1920 r. Sejm uchwalił ustawę o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (ogłosz. w Dz Ust. z r. 1921 Nr. 6 poz. 32) rozciągniętą na Wołyń przez Rozp. Rady Ministrów z 5/IV 1921 (Dz. Ust. z r. 1921 Nr. 36 poz. 213).

Ustawa (Dz. Ust. z r. 1921 Nr. 66 art. 9) przyznaje Ministerstwu Robót Publicznych prowadzenie ogólnej polityki drogowej, zwierzchni nadzór nad stanem istniejących i budową nowych dróg publicznych wszystkich kategorji. Dzieli ona wszystkie drogi publiczne t. j. takie, które nie mogą być przez osoby prywatne samowolnie urządzane, służą na użytek publiczny i muszą być przez władze publiczne (państwowe lub samorządowe) utrzymywane w porządku - na cztery kategorje:

A. Drogi państwowe zakładane na mocy Ustawy Sejmowej — całkowicie urządzane przez Państwo. Z wołyńskich dróg zaliczono tu trakty (wedle ustawy z dnia 23/VI 1921 r. w przedmiocie rozszerzania sieci dróg państwowych Dz. Ust. Nr. 63/21 poz. 387).

1) (Brześć nad Bugiem)—Ratno—Kowel—Hołoby—Łuck—Klewań—Równe—Korzec—granica—(Zwiahel).
2) Romejki—Liziany.
3) (Grodno) — Piszcza — Luboml — Włodzimierz—Horodłowice—(Sokal).
4) (Pińsk— Lubieszów)-Kołki — Łuck — Dubno - Krzemieniec—Brody Zbaraskie—(Zbaraż).
5) Kołki—Klewań.
6) (Sarny)—Liziany — Międzyrzec Korecki — Samostrzały.
7) Ratno—(Kamień Koszyrski—Uhrynicze).
8) (Chełm)—Bereżce—Luboml - Kowel.
9) Hołoby — Mielnica — Kołki — Czartorysk (Sarny).
10) Uściług—Włodzimierz—Łuck.
11) Łuck, Horochów—(Stojanów).
12) Brody—Radziwiłłów—Dubno—Równe.
13) Brody — Popowce — Poczajów — Krzemieniec—Nowostaw—Bryków.
14) Piszcza—(Włodawa).

B. Drogi wojewódzkie — które będą zakładane i utrzymywane przez Wojewódzki Związek Samorządny, o ile postanowienie Wojewody, jako zastępcy nieistniejącego dotychczas Wojewódzkiego Związku Samorządnego zostanie zatwierdzone przez Ministerstwo Robót Publicznych.

Zaliczono tu narazie drogi:

1) Szack—Krymno—Ratno—Dziwin.
2) Kuzniszcze—Krymno.
3) Opalin—Budniki—Połozewo.
4) Uhrusk - Opalin—Luboml.
5) Dubienka — Mosur — Stawki — Jagodno—Kowel—Niesuchoiże—Kamień Koszyrski.
6) Kryłów — Zabłotce — Poryck—Horochów—Beresteczko—Ostrów—Kozin—Krzemieniec.
Włodzimierz—Poryck.
8) Zaduby — Kisielin — Zaturce—Świniuchy—Jezierce—Horochów.
9) Łuck—Radomyśl—Boremel—Beresteczko—Szczurowiec.
10) Równe—Młynów—Ostrów.
11) Radziwiłów—Poczajów—Wiśniowiec.
12) Załoźce—Oleksiniec—Wiśniowiec.
13) Zbaraż—Łanowce—Ostróg—Chorów—Kurhany—Moszczanica—Huszcza.
14) Nowe Sioło Białozórka—Łanowce.
15) Dubno—Mizocz—Hulcza—Ostróg.
16) Równe—Zdołbunowo—Hulcza.
17) Równe—Tajkury—Ożenin—Ostróg.
18) Równe—Aleksandrja—Kostopol—Berezno.
19) Klewań—Deražno—Stepań.
20) Kostopol—Siedliszcze—Pogorełówka—Ludwipol—Bielczaki—granica.
21) Hoszcza—Siedliszcze.
22) Mielnica—Trojanówka—Leśniówka.
23) Trojanówka — Stobychwa — Kamień Koszyrski,

Drogi te do czasu powstania samorządu powiatowego względnie wojewódzkiego muszą być utrzymywane przez gminy i rada gminna nie może uchwalić zniesienia ich lub uproszczenia.

W kosztach budowy i utrzymania wymienionych powyżej dróg państwowych i wojewódzkich uczestniczą miejscowe czynniki o tyle, że:

a) koszta budowy i utrzymania odcinków, przechodzących przez miasta i osady miejskie, uzdrowiska i zdrojowiska ponosi gmina, o ile odcinki te były dotąd utrzymywane przez gminę (ustęp drugi art. 20 Ustawy Dz. U. Nr. 6/21 poz. 32 i Nr. 63/21 poz. 387).

b) ludność miejscowa jest obowiązaną na zarządzenie Starosty dostarczyć do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów, środków przewozowych za wynagrodzeniem (art. 2 Ustawy Dz. U. Nr. 6/21 poz. 31 rozciągniętej na Wołyń rozp. Dz. U. Nr. 36/21 poz. 213).

c) ludność miejscowa jest obowiązaną na zarządzenie Starosty, a w wypadkach nagłych na zarządzenie władz gminnych przymusowo dostarczyć środków przewozowych i robocizny za opłatą,

w razie zagrożenia lub przerwania komunikacji, spowodowanego wypadkami żywiołowymi (art. 38 ustawy Dz. Ust. Nr. 6/21 poz. 32 i Nr. 63/21 poz. 387).

C. Drogi powiatowe, które będzie zakładać i utrzymywać sejmik powiatowy.

D. Drogi gminne—pozostałe drogi publiczne, zakładane na mocy uchwały rady gminnej, a utrzymywane przez całą gminę lub przez część gminy.

Dla utrzymania swych dróg, gmina może tworzyć fundusze drogowe i pociągać mieszkańców do robocizny pieszej, oraz dostarczania podwód.

E. Osobną grupę stanowią drogi dojazdowe do stacji kolejowych i przystani.

Budowę i utrzymanie ich wykonywać będą: Państwo, związki samorządne lub gminy, zależnie od tego, z jaką drogą (państwową, wojewódzką, powiatową czy też gminną) łączy się dana stacja lub przystań, przyczem koszta budowy i utrzymania pokrywane bądą w $^2/_3$ częściach przez właściwy zarząd drogowy, a w jednej trzeciej części przez przedsiębiorstwo kolejowe lub zarząd drogi wodnej (art. 13 i 20 Ust. Dz. U. Nr. 6/21 i 63/21 poz. 387). Miejscowa ludność ma wobec tych dróg takie same obowiązki, jak wobec dróg państwowych i wojewódzkich (art. 20 Ustawy drogowej.

Do czasu podzielenia dróg na wojewódzkie, powiatowe i gminne, gmina utrzymuje wszystkie drogi, prócz państwowych (patrz p. A) oraz dróg prywatnych t. j. urządzonych przez osoby prywatne i przez nie utrzymywanych na własny tylko użytek (dawne rosyjskie drogi "polne".

Dawne drogi ziemskie (o ile nie zostały teraz zaliczone do państwowych) gmina winna utrzymywać całkowicie sama, ponosząc koszt robocizny, przyrządów i materjałów (kamień, drzewo, cegłę i żelazo na mosty i inne). Za rządów rosyjskich robociznę dla budowy i naprawiania tych dróg dawały gromady włościańskie, drzewo- -ziemianie, pozostałych środków dostarczało ziemstwo; teraz, gdy ustrój stanowy został zniesiony, a wszyscy mieszkający w obrębie gminy podlegają jej władzy, cała gmina obowiązana jest do utrzymania dróg b. „ziemskich".

Jedynie tylko do budowy mostów przy młynach mogą być obok gminy pociągnięci właściciele młynów. Obowiązani są oni do budowy mostu i utrzymywania spodniej jego konstrukcji w stanie należytym, gmina zaś musi utrzymywać i naprawiać nakład (pomost) w miarę potrzeby. (Wyjaśn. b. ros. Min. Spr. Wewn. w porozumieniu z b. Min. Skarbu z 18/VI 1887 Nr. 4590 i orzeczenie b. ros. Senatu z 12/V 1898 r. Nr. 4109).

Pozostałe na obszarze gminy drogi publiczne, wiejskie (prosiołocznyja) winny być utrzymywane przez poszczególne wsie i majątki ziemiańskie, na ziemi których leżą (art. 295 ustawy o powinnościach ziemskich Zb. Praw b. Ces. Ros. T. IV) mogą być też wzięte na utrzymanie całej gminy na mocy uchwały rady gminnej. Do utrzymania drogi należy także budowa i naprawianie leżących na niej mostów.

Władze gminne obowiązane są wykonywać nadzór nad utrzymaniem tych dróg przez wsie i właścicieli majątków.

W razie niewykonywania przez wieś lub właścicieli robót drogowych, rada gminna może wezwać ich do przeprowadzenia naprawy w oznaczonym terminie i o ile wtedy naprawa nie będzie wykonana, może uchwalić wykonanie robót własnymi środkami, poczem zarząd gminy ściągnie administracyjnie (nie przez sąd) koszta wykonania robót (wyjaśnienie Senatu z 29/IV 1896 Nr. 3787 dot. art. 283 ustawy o powinnościach ziemskich).

Ze względu na niedostateczne środki finansowe gmin, w szególności, gdy gmina jest zniszczona wskutek wojny, oraz gdy w obrębie gminy znajduje się większy most, z którego korzystają także inne gminy, mogą otrzymywać gminy pomoc od Skarbu Państwa dla odbudowy, budowy i utrzymywania dróg i mostów. Pomoc ta dotyczy przedewszystkiem bezpłatnego wykonywania projektów i porady oraz nadzoru technicznego. Dla uzyskania tej pomocy gminy winny zwracać się do powiatowych inżynierów drogowych przy Starostwach, którzy obowiązani są, po stwierdzeniu celowości i potrzeby zamierzonych przez gminę robót, bezpłatnie sporządzić projekty oraz dostarczyć kierownictwa dla wykonywanej roboty.

Prócz tej pomocy mogą gminy w wypadkach robót większych, przechodzących siły finansowe gminy (w szczególności dotyczy to gmin zniszczonych wskutek wojny) oraz w wypadkach gdy zamierzaną budową są zainteresowane inne gminy lub większe obszary powiatu lub województwa (dotyczy to przedewszystkiem budowy mostów na większych rzekach) uzyskać pomoc ze Skarbu Państwa, jako bezzwrotną zapomogę lub bezprocentową lub wreszcie oprocentowaną pożyczkę w formie dostarczenia materjałów (przedewszystkiem żelaza) albo w gotówce na opłacenie części robocizny (przedewszystkiem zawodowych cieśli). Funduszami na tę pomoc rozporządza Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku.

Fundusze te ograniczone są budżetem Państwa. Aby rozdział tych funduszów pomiędzy poszczególne gminy mógł nastąpić racjonalnie z uwzględnieniem wszystkich powyżej przytoczonych względów, a więc ważności zamierzanej roboty i zasobności gminy, będzie rozdział ten dokonywany ogólnie, przed rozpoczęciem się okresu budowlanego, zatem w początkach kwietnia.

Chcąc uzyskać taką pomoc winny interesowane gminy wnieść najpóźniej do 15 marca podanie do Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych na ręce Powiatowego Inżyniera Drogowego przy Starostwie który po zaopinjowaniu tych podań i postawieniu wniosków, przedłoży je Dyrekcji.

Dla uzyskania zapomogi lub pożyczki należy uzasadnić ważność zamierzonej roboty, przedstawić stan finansowy gminy (1, budżet roku bież. 2, wykonanie budżetu z roku ubiegłego) oraz przedłożyć zobowiązania gminy w kierunku bezpłatnego dostarczania podwód i robocizny, a także współudziału gotówką w pozostałej reszcie kosztów budowy w gotówce lub dostarczaniu żywności dla pracujących robotników.

W razie gdy zamierzana budowa jest potrzebną także innym gminom, należy porozumieć się z temi gminami co do współudziału w kosztach i świadczeniach, ponieważ wysokość tego współudziału

będzie najbardziej przekonywującym dowodem o potrzebie wykonania zamierzanej budowy i naogół będzie decydującym w przyznaniu zapomogi i pożyczki. Po udzieleniu przez Ministerstwo przyznanych Dyrekcji Robót Publicznych kredytów na dotacje i pożyczki—dalsze podwyższanie ich, względnie przyznawanie nowych będzie wykluczone.

Zły stan dróg i mostów uniemożliwia odbudowę gospodarczą kraju i podniesienie dobrobytu ludności, oraz utrudnia podjęcie normalnej pracy władzom gminnym i państwowym, wobec tego w organizowaniu pracy gminnej i rozdzielaniu funduszów gminnych należy zwrócić uwagę przedewszystkiem na zaspokojenie potrzeb gospodarki drogowej, aby poprawić stan komunikacji w gminie jaknajprędzej i w jaknajwiększym stopniu.

p. o. Wojewody
(—) *T Dworakowski.*

Łuck, dnia 4 stycznia 1922 (№ 11579 (S. M.) 685.

167.

Łuck, dnia 5 stycznia 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 29/SM.

O K Ó L N I K (Nr. 11).

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Przedmiot: podpisywanie aktów, wychodzących z urzędów samorządowych.

Zechcą PP. Starostowie pouczyć PP. Wójtów i Burmistrzów oraz przypilnować zastosowania się, by wszelka korespondencja, zaświadczenia na piśmie i t. p. dowody, wypływające z Magistratów były podpisywane przez Burmistrzów lub w ich zastępstwie przez jednego z członków danego Magistratu, a w pierwszym rzędzie przez zastępcę, upoważnionego przez burmistrza (podpisującego za burmistrza lub w z. burmistrza); wskazane wyżej dowody wypływające z Gmin wiejskich winny być podpisywane przez wójtów, lub w ich zastępstwie przez jednego z członków Zarządu, a przedewszystkiem przez zastępcę upoważnionego przez wójta i podpisującego za wójta, lub w z. wójta.

Niniejsze zarządzenie w niczem nie zmienia przepisów art. 58 rozporządzenia Komisarza Generalnego Z. W. z dn. 26/II 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. z 1919 r. Nr. 21 poz. 215) dotyczącego wystawiania dokumentów, przez które gmina zaciąga zobowiązania.

Za Wojewodę
(—) *Jaworowski.*

168.

Łuck, dnia 16 stycznia 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 28/SM.

O K Ó L N I K Nr. 13.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Przedmiot: przepisy budowlane obow. na Wołyniu.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 17/II 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 99 poz. 713) zostały rozciągnięte na Wołyń przepisy budowlane zawarte w Dekrecie z dnia 7/II 1919 r. (Dz. Praw. Nr. 14 p. 176) i ustawie z dnia 2/III—1920 r. (Dz. Ust. Nr 24 p. 143).

Z dniem ogłoszenia wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów straciły na Wołyniu moc obowiązującą wszystkie sprzeczne z powyższemi rozporządzeniami dawniejsze rosyjskie przepisy budowlane, stracił więc moc obowiązującą i przepis art. 96 Ustawy miejskiej z 1892, upoważniający Magistrat do wydawania zezwoleń budowlanych. Obecnie Magistraty nie są już uprawnione do wydawania zezwoleń budowlanych, a wydawanie takich zezwoleń należy do właściwości architektów rejonowych w Równem, Kowlu i Krzemieńcu, powiatowych inżynierów drogowych we Włodzimierzu, Dubnie, Ostrogu, Horochowie i Lubomlu i Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku oraz do powiatowych Rad Odbudowy w sprawie odbudowy wsi.

p. o. Wojewody
(—) *Dworakowski.*

169.

Łuck, dnia 30 stycznia 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 426/SM.

O K Ó L N I K Nr. 26.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Przedmiot: opinjowanie statutów podatkowych oraz innych spraw przesyłanych do decyzji.

Pomimo niejednokrotnych zarządzeń PP. Starostowie w dalszym ciągu nadsyłają sprawy do mojej decyzji bez należytego umotywowania i opinjowania, a w wielu wypadkach, jak to ma miejsce z uchwałami Magistratów bez przejrzenia nawet, o czem świadczą statuty podatkowe nieuzgodnione przeważnie z przepisami ustawowemi i pełne błędów.

Zechcą przeto PP. Starostowie pilnie przestrzegać ażeby wnioski i uchwały, a w szczególności statuty podatkowe, nadsyłane do mojej decyzji, były wyczerpująco motywowane.

p. o. Wojewody
(—) *Dworakowski.*

170.

Łuck, dnia 11 lutego 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 545/SM.

O K Ó L N I K Nr. 33.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Przedmiot: wybory sołtysów. Na Nr. 223/III z dnia 22/I Starostwa Włodzimierskiego.

Wobec zgłoszonego przez P. Starostę Włodzimierskiego zapytania w sprawie wyborów sołtysów, zaznaczam, że w myśl postanowienia art. 73

rozporządzenia b. Komisarza Generalnego Z. W. o samorządzie gminnym z dnia 26/IX 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 21 z 1919 r., poz. 215) sołtysa i jego zastępcę wybiera zebranie gromadzkie na jeden rok, przeto po upływie kadencji wybory winne być ponowione.

Za Wojewodę
(—) *Jaworowski.*

171.

Łuck, dnia 15/II 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński.
Wydział Rolnictwa i Weterynarji
1. dz. 1261/Rol.

O K Ó L N I K Nr. 2.

Do P.p. Starostów Województwa Wołyńskiego.

W sprawie: zarasy stadniczej u koni rozpłodowych.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i D. P. z dn. 20 I 1921 r. (Dz. U. z r. 1922 r. Nr. 4 poz. 23) rozciąga z dn. 21/I 1922 r. moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Rolnictwa i D. P. z dn. 15/XI 1919 r. w przedmiocie tymczasowych środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni rozpłodowych (Dz. U. za 1919 r. Nr. 89 poz. 487) na Kresy Wschodnie. — Załączając odpis powyższego rozporządzenia tudzież zarys objawów wśród jakich zaraza przebiega, zechcą p.p. starostowie wezwać wszystkich w powierzonym sobie powiecie osiadłych lek. wet. do ścisłego stosowania się do przytoczonego na wstępie rozporządzenia. Ze względu na doniosłe znaczenie, jakie zaraza ta ma dla rozwoju rolnictwa i hodowli koni, należy interesowaną ludność pouczyć o najważniejszych objawach, wśród których choroba ta ujawnia się i przebiega.

Za Wojewodę Wołyńskiego
(—) *B. Pukiński.*

Załącznik 1-szy.
do Z. 1261/Rol.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie tymczasowych środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni rozpłodowych. (Dziennik Ustaw z roku 1919 Nr. 89 poz. 487).

W celu zapobieżenia szerzeniu się zarazy stadniczej (polyneuritis coitalis equi, exanthema coitale paraliticum) u koni rozpłodowych i uśmierzenia tej zarazy, zarządza się na mocy art. 1148 Ustawy Lekarskiej (Tom XIII Zbioru praw rosyjskich, wydanie 1905) na obszarze b. zaboru rosyjskiego, aż do odwołania, co następuje:

Art. 1. Zarazę stadniczą u koni rozpłodowych uznaje się za chorobę zakaźną, przy której stosowane być mają przepisy art. 1090—1190 Ustawy Lekarskiej, a nadto niżej wymienione specjalne postanowienia.

Art. 2. Koni, dotkniętych zarazą stadniczą, jakoteż koni podejrzanych o tę chorobę, lub o zarażenie się nią, nie wolno używać do stanowienia. Jako podejrzane o zarażenie się uważać należy te konie rozpłodowe, które w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy stykały się z choremi końmi rozpłodowemi przy akcie stanowienia, lub w inny sposób uzasadniający możliwość zarażenia się.

Art. 3. Klacze chore należy odosobnić i nie wolno zmieniać ich stanowiska bez zezwolenia władzy.

Art. 4. Klacze, które były dotknięte zarazą stadniczą, nie wolno używać do rozpłodu nawet wówczas, jeżeli są pozornie wyleczone; klacze takie opatrzyć należy piętnem, wyobrażającem litery „Z. S." na lewej stronie szyi.

Art 5. Ogiery rozpłodowe, co do których udowodniono, że się od nich klacze zaraziły, albo u których można niewątpliwie wyrażać istnienie zarazy stadniczej lub też które stanowiły klacze zarazą tą już w czasie stanowienia dotknięte, należy wytrzebić (wykastrować).

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych może zezwalać na wyjątki od tej zasady dla celów doświadczalno-naukowych.

Art. 6. Po stwierdzeniu pierwszego wypadku zarazy należy wzbronić stanowienie koni w obrębie obszaru wyznaczonego przez komisję weterynaryjno-wykonawczą na tak długo, dopóki nie zostanie stwierdzonem, które zwierzęta zachorowały, które klacze dopuszczone do chorych ogierów, które ogiery stanowiły klacze dotknięte zarazą. W tym celu należy cały materjał rozpłodowy dotyczącego obszaru poddać badaniu weterynaryjnemu; obszar ten wyznaczy od wypadku do wypadku Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych na wniosek starszego inspektora weterynaryjnego. Dopóki zakaz taki obowiązuje, można dopuszczać konie do stanowienia tylko po uprzedniem zbadaniu ich stanu zdrowia przez lekarza weterynaryjnego i na podstawie jego zezwolenia.

Art. 7. W okolicach, w których panowała zaraza stadnicza, należy zarządzić przed początkiem najbliższego okresu stanowienia rewizję stanu zdrowia wszystkich koni rozpłodowych. Do stanowienia dopuszczone być mogą tylko te konie które przy rewizji okazały się zupełnie zdrowe.

Art. 8. Stajnie, w których stały konie dotknięte zarazą stadniczą, oraz przedmioty, których używano do ich pielęgnowania, winny być dokładnie oczyszczone i odpowiednio odkażone.

Art. 9. Skóry ze zwierząt padłych lub zabitych skutkiem zarazy stadniczej wolno użyć dopiero po odkażeniu i zupełnem wyschnięciu.

Art. 10. W ciągu trwania zarazy urzędowy lekarz weterynaryjny winien dojeżdżać raz na miesiąc do miejscowości zapowietrzonej dla czuwania nad ścisłem wykonaniem środków ochronnych.

Art. 11. Zarazę uznać należy za wygasłą, skoro rewizja dokonana przez lekarza weterynaryjnego przed początkiem najbliższego okresu stanowiena stwierdziła zupełnie zadawalający stan zdrowia wszystkich koni rozpłodowych, gdy niema już zwierząt podejrzanych o zarażenie się i gdy odkażono zapowietrzone staje (stanowiska) i sprzęty.

Art. 12. Przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karane będą wedle postanowień art. 138 Kodeksa Karnego.

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa
i Dóbr Państwowych
(—) *Z. Chmielewski.*

Warszawa, dnia 15 listopada 1919 roku.

Załącznik 2-gi
do L. 1261/Rol.

ZARAZA STADNICZA U KONI.

Zaraza stadnicza jest chorobą zaraźliwą o przewlekłym przebiegu, która pojawia się u koni rozpłodowych i szerzy się tylko przez stanowienie.

Pierwsze zmiany okazują się na częściach płciowych, u klaczy dostrzegać się daje ciągłe palenie się do ogierów, śluzowy lub śluzowo-ropny wypływ z plamisto zaczerwienionej pochwy; wnet potem przyłącza się miękkie, ciastowate obrzmienie sromu; u wejścia do pochwy pojawiają się guzki, rzadziej pęcherzyki, z których potem tworzą się wrzodziki, albo małe białe, względnie jasno-żółte plamy; klacze ustawiają się często do moczenia roztwierają przytem żywo srom.

Ogiery okazują silny popęd płciowy i parcie na mocz, który jednak oddają tylko w małej ilości, ujście cewki moczowej jest mocniej zaczerwienione, nabrzmiałe; niekiedy wypływa z niej śluz ciągnący się. Na żołędzi, prąciu, a niekiedy na mosznach tworzą się czasem guzki, a z nich wrzody, względnie okrągłe, białe plamy.

Po pewnym, różnie długim czasie pojawiają się tak u klaczy, jak i u ogierów na rozmaitych miejscach powierzchni skóry płaskie, twarde niebolesne obrzmienia, wielkości prawie talara (pokrzywkowy wyrzut skóry), które powoli lub szybko znikają, poczem jednak powstają na innych miejscach świerzb takie talarowate obrzękłości, połączone najczęściej ze swędem.

W dalszym przebiegu dostrzec można osłabienie zadu zwierząt w spoczynku przestępują często tylnemi nogami z nogi na nogę, przy chodzie chwieją się w krzyżu, leżąc podnoszą się z trudnością, lub kuleją w chodzie na jedną albo drugą nogę.

Często przyłączają się porażenia innych części ciała, jednego lub drugiego ucha, górnej lub dolnej wargi, górnych powiek lub ogona.

Zwierzęta chudną znacznie, mimo niezmienionej chęci do jadła, włos się najeża, traci połysk; w końcu pojawiają się opuchlinowe obrzmienia na dalszej części brzucha i na kończynach, u ogierów na mosznach na puzdrze; wreszcie po długiej chorobie konie giną.

Do L. dz. 1261/Rol.
z dn. 15/II 1922 r.

172.

O K Ó L N I K

Wojewody do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

W sprawie zwalczania chorób zakaźnych.

Celem możliwie rychłego i skutecznego doprowadzenia miast i miasteczek Województwa Wołyńskiego do należytego stanu sanitarnego zarządza się na zasadzie ustawy zasadniczej sanitarnej z 19/VII/19 (Dz. Pr. P. P. Nr. 63 poz. 371), ustawy z dn. 25 VII 19 w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych (Dz. U. P. P. Nr. 67 poz. 42) oraz rozp. Nacz. Nadzw. Komisarza do spraw walki z epidemiami z 10/VI 1921 co następuje.

I. Zarządy miejskie winny w terminie dwutygodniowym:

1) powiększyć tabor asenizacyjny stosownie do potrzeb miejscowych,
2) wyznaczyć w porozumieniu z lekarzem powiatowym odpowiednie miejsca do wywożenia nieczystości, śmieci i padliny,
3) urządzić odpowiednią ilość ustępów publicznych, szczególnie w miejscach, w których skupia się liczniej ludność, jak na placach targowych i t p.
4) doprowadzić do porządku studnie, służące do użytku publicznego stosownie do przepisów rozp. Nacz. Nadzw. Komisarza do spraw walki z epidemiami z 25/X 1920 r. (Dz. U. P. P. Nr. 102 poz. 677) i baczyć aby i prywatni właściciele studni uczynili to samo.

II. W celu dopilnowania, by tak mieszkańcy miast i miasteczek jak i zarządy gmin miejskich ściśle stosowali się do obowiązujących przepisów sanitarnych a dotyczących zabezpieczenia zdrowia publicznego, Panowie Starostowie powołują niezwłocznie do życia Komisje Sanitarne, w skład której wejść winni:

1) lekarz powiatowy, 2) przedstawiciel Urzędu Starościńskiego, 3) przedstawiciel policji państwowej i 4) przedstawiciel danego magistratu.

Komisje te obowiązane będą do stałego przeprowadzania rewizji sanitarnych we wszelkich domostwach zamieszkałych w zakładach przemysłowo-handlowych (jak np. restauracjach, kawiarniach i hotelach) na placach, targowiskach i t. d. w celu sprawdzenia czy przepisy sanitarne są ściśle przestrzegane. W razie dostrzeżonych zaniedbań komisje te będą sporządzały odpowiednie protokóły i skierowywały takowe do Starostwa, które w wypadkach mniejszych przekroczeń zastosuje postępowanie administracyjno-karne, zaś w wypadkach większej wagi, kiedy będzie stwierdzony po stronie oskarżonego wyraźny opór lub zła wola skieruje protokół do P. Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Łucku.

Niezależnie od tego wydadzą Panowie Starostowie polecenie podwładnym sobie organom policji państwowej, aby funkcjonarjusze ich ze zdwojoną energją przrstrzegali spełniania przez mieszkańców miast i miasteczek obowiązujących przepisów sanitarnych. W wypadkach spostrzeżonych przekroczeń lub zaniedbań funkcjonarjusze policji państwowej mają kierować sprawy bezpośrednio do Prokuratora przy Sądzie Okręgowym, względnie do Starostwa (w wypadkach przekroczeń małej wagi) dając jednocześnie termin do uporządkowania względnie przeprowadzenia do należytego stanu pod względem przepisów sanitarnych odpowiedniego objektu (np. podwórze, miejsca ustępowego, dołu lub zbiornika na śmiecie i t. p.) i po upływie oznaczonego terminu ten sam funkcjonarjusz, który dawał polecenie winien sprawdzić, czy polecenie jego zostało wykonane i jeżeli stwierdzi, że wykonano go niedbale lub wadliwie, albo wcale się do niego nie zastosowano—sporządzi powtórny protokół, skierowując go już tylko do Prokuratora.

Protokóły sporządzone czy to przez funkcjonarjuszy policji państwowej czy to przez Komisje Sanitarne muszą być należycie umotywowane i nie mogą zawierać określeń ogólnikowych, jak np. „w podwórzu było brudno“ lub „ulica koło domu była nieczysta“. Przeciwnie należy ściśle określić rodzaj i sposób zanieczyszczenia, to znaczy podać z powodu czego ono powstało, a więc np. z powodu nagromadzenia odpad-

ków kuchennych lub śmieci, kału ludzkiego lub zwierzęcego i t. p. ponieważ rodzaj zanieczyszczenia odgrywa ważną rolę pod względem sanitarnym i musi być brany pod uwagę przy wymierzeniu kary. Przy oględzinach miejsc ustępowych również należy dokładnie napisać stwierdzone braki i nieporządki, jak stopień przepełnienia dołu kloacznego, stan w jakim znaleziono w nich podłogę i t. p.

III. W razie dokonywania oględzin sanitarnych miasta przez Sędziego Pokoju, celem doraźnego wymierzania kary za przekroczenie przepisów sanitarnych, lekarze powiatowi wzgl. miejscy, winni uczestniczyć w takiej inspekcji i udzielać sędziemu potrzebnych informacji, a oprócz tego władze policyjne winne dać mu asystę z 1 przodownika i 1 posterunkowego. O tem więc zechcą Panowie Starostowie powiadomić podwładne im komendy Pol. Państw. z poleceniem udzielania Sędziom pok. jak najdalej idącej pomocy.

IV. Wspomniane powyżej zarządzenia zechcą Panowie podać niezwłocznie do wiadomości magistratów i zarządów miejskich za pokwitowaniem odbioru i z tem zastrzeżeniem, że w razie niedbałego wykonywania ciążących na organach samorządowych obowiązków, wypływających z obowiązujących ustaw i rozporządzeń sanitarnych, będą zastosowane rygory, zawarte w tych przepisach nie tylko do zarządów gminnych jako takich, i samych przedstawicieli tych organów, odpowiedzialni za należyte funkcjonowanie władz i organów samorządowych, będą pociągani do odpowiedzialności dyscyplinarnej względnie karno-sądowej.

V. Wreszcie zarządzą Panowie Starostowie podanie do publicznej wiadomości i to w sposób najbardziej celowy, że wobec szerzących się w sposób zastraszający chorób zaraźliwych, jak tyfus plamisty oraz wobec możliwości zawleczenia z nastaniem wiosny epidemji cholery z poza granic wschodnich państw, wszystkie rozporządzenia sanitarne, tylokrotnie ogłaszane i publikowane, będą stosowane z całą surowością, a winni przekroczenia przepisów sanitarnych będą karani nietylko w drodze administracyjno-karnej, lecz także i sądowej z zastosowaniem art. 207 kodeksu karnego, przewidującego karę więzienia od 1 roku i 6 miesięcy do 6 lat.

VI. O wydanych przez siebie zarządzeniach na zasadzie powyższego zechcą Panowie Starostowie zawiadomić mię w terminie 20-dniowym.

w z. Wojewody:
(—) *Dworakowski.*

Łuck, dnia 15 lutego 1922 r. (№ 799/A. D.).

173.

Łuck, dnia 18 lutego 1822 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 68/SM.

O K Ó L N I K Nr. 37.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Przedmiot: Ziemstw mienie—nieprzekazywanie go Dematowi.

Dnia 1/XII 1921 zostało rozesłane Panom Starostom pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Nr. 5245 Rol. które dzięki nieścisłemu ujęciu, wywołało nieporozumienie i zapytania skierowane do Urzędu Wojewódzkiego.

Wobec powyższego wyjaśniam, że zasadniczo przekazaniu Dematowi podlega majątek pozostały po b. rządzie rosyjskim i okupantach, nie zaś majątek ciał samorządowych — gmin i ziemstw. Mienie b. Wszechrosyjskiego Związku Ziemstw oraz ziemstw z poza dzisiejszej granicy Państwa, zwiezione jako materjał wojenny, weszło w skład zdobyczy wojennych i ulega likwidacji przez Demat. Natomiast mienie ziemstw miejscowych: gubernjalnego Wołyńskiego i powiatowych, które wchodzą w skład Województwa, pozostaje nadal własnością samorządów i podlega opiece Panów Starostów, do czasu przekazania sejmikom powiatowym wzgl. wojewódzkiemu.

Z majątku ziemstw miejscowych mają być przekazane Dematowi i ulegną likwidacji tylko objekty należące do wydziałów wojskowych, ziemskich przeznaczone podczas wojny do użytku armji.

Nieruchomości b. ziemstw wołyńskich z wyjątkiem przeznaczonych do użytku wojskowego objęciu przez „Demat“ nie podlegają i nawet w razie przekazania ich innym władzom państwowym Panowie Starostowie obowiązani są prowadzić ich ewidencję i nadzorować nad gospodarką.

Z pośród przejętego przez Demat mienia nie podlegają likwidacji objekty: których sporność co do prawa własności jest wiadoma (uchwała Komitetu Ekonomicznego Ministrów z 1/VI-1921 punkt 8 b.) w razie stwierdzenia iż objekty te były własnością ziemstwa miejscowego, zostaną one przekazane właściwemu Staroście. Jeżeli dowody pochodzenia objektów przez Demat objętych są w posiadaniu Panów Starostów, należy je przedstawić Dematowi, dla ułatwienia mu segregacji posiadanych objektów. W razie braku dowodów, istniejąca przy Ekspozyturze Dematu w Łucku Rada Okręgowa, celem ustalenia pochodzenia objektów spornych, będzie wysyłała do powiatów na miejsce specjalne komisje. W skład komisji ma wchodzić każdorazowo delegat właściwego Starosty. Delegata tego już teraz by na każde wezwanie Dematu wziąść udział w pracy komisji—należy powołać z pośród urzędników państwowych lub mieszkańców powiatu, dobrze poinformowanych o stanie posiadania miejscowego ziemstwa.

W marcu r. b. Demat zacznie przekazywać właściwym PP. Starostom ustalone już mienie ziemstw miejscowych. Po przyjęciu tego mienia należy dokonać zinwentarzowania go i wraz z mieniem ziemskim nie zaliczonym do zdobyczy wojennej, lecz administrowanym przez Starostwo—rozdzielenia na kategorje użytkowe: 1) do sprzedaży na przerób, 2) do odprzedaży instytucjom państwowym lub ludności i 3) do pozostawienia przyszłym samorządom powiatowym, tymczasem zaś administrowanego przez Starostwo.

Sumy uzyskane ze sprzedaży majątku 1 i 2 kategorji oraz dochody z majątku 3 kategorji będą używane na zagospodarowanie nieruchomosci ziemskich, na bezprocentowe pożyczki wydawane gminom na budowę domów szkolnych i mostów oraz na wydatki sanitarne.

Przejęcia mienia ziemstw od Dematy: inwentaryzacji, segregacji i sprzedaży dokonają specjalne komisje, przez Panów Starostów powołane w miarę potrzeby w składzie trzech do pięciu osób,

a) 1 lub 2 urzędników wyznaczonych przez Starostę;
b) 2 lub 3 członków wybranych przez rady gminne większych gmin pow.

Komisji przewodniczy jeden z delegowanych urzędników. Członkowie komisji otrzymają po zakończeniu

pracy zwrot kosztów i djety według IX st. pł. urzędników państwowych wzgl. wyższe jeśli im jako urzędnikom przysługują. Koszt opłacenia funkcjonarjuszów komisji i wydatków na magazynowanie, ochronę i sprzedaż mienia ziemskiego opłacone będą z sum likwidacji tego mienia osiągniętych.

O powołaniu komisji, rozpoczęciu i zakończeniu przez nie pracy, jak również o wynikach jej należy składać sprawozdania.

Szczegółowe zarządzenia wydane będą w miarę potrzeby.

p. o. Wojewody
(—) *Dworakowski.*

174.

Łuck, dnia 20 lutego 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Wydział Rolnictwa i Weterynarji
L. dz. 1078/Rol.

O K Ó L N I K Nr. 3.

Do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego, w Krzemieńcu, Ostrogu i Równem.

W sprawie obsadzenia pasa granicznego.

Celem ochronienia obszaru Rzeczypospolitej Polskiej od ponownego zawleczenia księgosuszu z Sowdepji stworzyło Ministerstwo Rolnictwa i D. P. pismem z dnia 3 lutego 1922 r. L. 460/NK. organizację, mającą na celu obsadę weterynaryjną całej granicy Rzeczypospolitej Polskiej od strony Sowdepji. Organizacja tego nadzoru podlega na podziale całego pasu granicznego na rewiry (po 40—50 klm. linji granicznej na każdy rewir oraz 15—20 klm. w głąb Państwa Polskiego), które to rewiry, o ile dotyczą obszaru Województwa Wołyńskiego, obsadzone zostaną ogółem 8 kontraktowymi lekarzami weterynaryjnymi i 12 kontraktowymi sanitarjuszami.

W rozwinięciu tedy powyższych zasad ogólnych, zechce Pan Starosta, aż do odmiennego zarządzenia, stosować się do poniżej podanych szczegółowych zarządzeń.

1) Jako oficjalne punkty w których stanowić należy punkty izolacyjne i w nich bezwarunkowo usadowić kontraktowego lekarza weterynaryjnego, uważać należy:

a) w powiecie Krzemienieckim miejscowości Łanowce i Szumsk,

b) w powiecie Ostrogskim miejscowości Ostróg i Czenin,

c) w powiecie Rówieńskiem miejscowości Korzec.

2) Z ogólnej liczby 8 lekarzy weterynaryjnych i 12 sanitarjuszy danych do dyspozycji Województwu Wołyńskiemu przeznacza się dla a) powiatu Krzemienieckiego—3-ch kontraktowych lekarzy weterynaryjnych i 4-ch kontraktowych sanitarjuszy, b) dla powiatu Ostrogskiego—2-ch kontraktowych lekarzy wet. i 3-ch kontraktowych sanitarjuszy, c) dla powiatu Rówieńskiego—3-ch kontraktowych lekarzy weter. i 5-ciu kontraktowych sanitarjuszy. Obsadziwszy w ustępie 1 wymienione punkty wyznaczy Pan Starosta w porozumieniu z referentem weterynaryjnym Starostwa, reszcie personelu weter. siedzibę urzędowania wedle uznania jednakże że wyłącznie w obrębie pasa granicznego, z tem, że całemu personelowi granicznemu polecić należy obok kontroli granicznej wykonywanie ponadto wszystkich czynności państwowych lekarzy weter. w myśl instrukcji z dnia 2 maja 1921 r. w przedmiocie wykonywania państwowej służby weterynaryjnej w urzędach administracyjnych (Dz. Urz. M. R. i D. P. z r. 1921 Nr. 11) z tem jednakże wyraźnem zastrzeżeniem, że sanitarjusze weterynaryjni stanowiący jedynie organy pomocnicze, winni przy czynnościach bezwarunkowo zachować charakter siły pomocniczej i nie mogą nigdy i pod **żadnem pozorem** być używane do samodzielnych czynności.

Porządanem by było, aby każdy rewir zawierał wszystkie miejscowości jednej lub kilku gmin, z tem jednakże zastrzeżeniem, że aczkolwiek podział taki leży w interesie ogólnej administracji, nie stanowi on bezwzględnego warunku.

3) Graniczna służba weterynaryjna kontrolowaną będzie stale przez Inspektora Weterynarji Urzędu Wojewódzkiego względnie przez tegoż organa, niemniej przez ministerjalnego lustratora granicznego, tudzież przez referenta weterynaryjnego starostwa. Celem zaś zapewnienia ustawicznej kontroli pasa granicznego powierzy Pan Starosta jednemu z lekarzy granicznych weter. usadowionych w miejscu istnienia punktu izolacyjnego kontroli nad resztą personelu weterynaryjno-granicznego.

4) Dla osiągnięcia należytej sprawności służbowej granicznego personelu weterynaryjnego utrzymuje się nadal, o ile to dotyczy spraw sanitarno-wet. wynikających z walki z księgosuszem lub służby ściśle granicznej tryb postępowania wskazany w instrukcji Pana Ministra Rolnictwa i D. P. z dn. 11 marca 1921 r. Nr. 883) D. P. § 27 wreszcie zaś wypadków tryb wskazany w wymienionej w ustępie 2 niniejszego okólnika instrukcji z dnia 2 maja 1921 r.

5) Koszta połączone z opłatą personelu granicznego, koni, stajni i przyborów kancelaryjnych pokrywa fundusz księgosuszowy z tem, że przybory kancelaryjne Starostwo udziela danemu personelowi w naturze, pokrywając wydatki z ich zakupem połączone z kredytu księgosuszowego. Umieszczanie i utrzymanie koni, przeznaczonych na rozjazdy lek. wet. pogranicznych wspólnie z innemi końmi stanowiącemi własność Państwa, jak nap. konie P. P. Starostów, Naczelników Rejonów i t. p. jest bardzo wskazane i będą wydatki z tąd powstałe pokrywane z kredytu księgosuszowego.

p. o. Wojewody Wołyńsk.
(—) *T. Dworakowski.*

175.

Łuck, dnia 25 lutego 1922 roku.

Urząd Wojewódzki Wołyński

№ 1329/Adm.

OKÓLNIK № 41.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Przedmiot: godziny handlu w dnie powszednie i świąteczne.

Ponieważ na obszar Województwa Wołyńskiego dotychczas nie została rozciągnięta moc obowiązująca ustaw i rozporządzeń, regulujących kwestje czasu pracy w zakładach handlowych, a z drugiej strony, ponieważ w miastach i miasteczkach Wołynia zapanowała w dziedzinie tej zupełna dowolność, nieusprawiedliwiona zresztą stanem prawnym, gdyż w dziedzinie handlu zachowały dotychczas (na podstawie rozporz. Kom. Gen. Z. W. z 15/V/19—Dz. urz. Z. C. Z. W. Nr. 4 poz. 23) moc obowiązującą przepisy prawa b. ces. ros. (t. XI, cz. 2) a w szczególności przepisy zawarte w rozporządzeniach Rady Min. b. ces. ros. z 15/XI/1906 i 12/IX/1907, wydane na podstawie art. 87 zasadn. ustaw (t. I cz. 1) jako dodatek do ustawy handlowej (t. XI cz. 2) i które uzyskały następnie moc obowiązującą, przeto polecam Panom Starostom niezwłocznie wydać i ogłosić na podstawie niniejszego reskryptu podane poniżej przepisy, regulujące czas otwierania i zamykania zakładów handlowych.

Ponadto zechcą Panowie Starostowie poruczyć podwładnym organom policji państwowej oraz organom samorządowym nadzór nad wykonaniem przepisów tego rozporządzenia z tem, żeby organa te o każdem zauważonem przekroczeniu ich donosiły Panom dla pociągnięcia winnych do odpowiedzialności w trybie obowiązującego postępowania administracyjno-karnego łącznie z rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewn. z 5/XI/20 r. (Dz. urz. Z. T. P. i E. Nr. 4 poz. 30) w przedmiocie wyznaczania kar.

Tekst rozporządzenia po powołaniu się na niniejszy reskrypt ma brzmieć:

1) Każdy z pracujących w handlu winien korzystać z dwóch wolnych godzin czasu dla przyjmowania posiłków zarówno w dnie powszednie, jakoteż i w dnie świąteczne w szczególności w tego rodzaju przedsiębiorstwach, handel w których w dnie świąteczne jest dozwolony jak w dnie powszednie.

2) Nieletni pracownicy obojga płci poniżej 17 lat wieku, służący we wszelkich zakładach handlowych oraz w ich składach i kantorach, a zarówno i w przedsiębiorstwach tak zw. wyszynkowych, korzystając z powyższej ulgi dwóch godzin czasu dla przyjmowania posiłków, winni być nadto zwalniani obowiązkowo w godzinach przedwieczornych dla nauki w szkołach.

3) W razach klęsk elementarnych, zaszłych z lokalami handlowymi bądź też z samymi towarami i ich składami, czas prac ratunkowych nie podlega żadnym ograniczeniom i zależy od wymagań samej klęski.

4) W ciągu jednego tygodnia przed świętami Bożego Narodzenia, Wielkiejnocy oraz Zielonych Świątek wolno przedłużać prowadzenie handlu o dwie godziny we wszystkich tego rodzaju przedsiębiorstwach, handel w których jest dozwolony w dnie powszednie oraz w dnie świąteczne do godziny 20 ej t. j. do 8 wiecz. oraz handle na targach i sklepikarski, prowadzone w porze letniej od 6-ej do 18. Te rodzaje handlu w ciągu tych tygodni mogą być więc prowadzone do godziny 22-ej czyli do godziny 10-ej wieczorem (wzgl. na targach i sklepikarski latem do 20-tej).

5) Wszystkie bez wyjątku sklepy bądź zakłady przemysłowo-handlowe winny być zamknięte przez cały dzień w następujące święta:

a) na Nowy Rok

b) w pierwsze święto Wielkiejnocy

c) w pierwsze święto Zielonych Świątek

d) na Boże Ciało

e) w pierwsze święto Bożego Narodzenia.

Poza zachowywaniem powyższych ulg i ograniczeń handel jest dozwolony w następujących porach dnia:

Rodzaje handlu.	W dnie powszednie.	W dnie świąteczne.
Restauracje.	od 10-ej do 24-ej	jak w dnie powsz.
Cukiernie. Kawiarnie i herbaciarnie mleczarnie, kioski i budki: z napojami chłodzącymi z cukierkami, z owocami z lodami.	od 8-ej do 23-ej	jak w dnie powsz.
Wędliniarnie Jadłodajnie Piwiarnie z zakąskami.	od 7 ej do 22-ej	od 13-ej do 17-ej
Piekarnie i handle pieczywem.	od 7-ej do 22-ej	od 7-10 i 13-17.
Handel uliczny. czasopismami i gazetami, wyrobami tytoniowymi i przyborami do palenia, artykułami żywnościowymi, kąpiele i łaźnie.	od 7-ej do 22-ej	jak w dnie powsz.
Handel gotowymi pokarmami, handel wyłącznie napojami chłodzącymi, owocami i słodyczami.	od 8-ej do 20	jak w dnie powsz.
Handel jarmarczny wszelaki.	od 7-ej do 19-ej	7-10 i 13-19.
Handel na targach we wszelkich pomieszczeniach lub urządzeniach w skład tych targów wchodzących, a mianowicie handel: mięsem, świeżemi rybami, jarzynami, innymi artykułami do przygotowywania pokarmów, pasza dla bydła, handel sklepikarski.	od 1 marca do 1 listopada: od 6-ej do 18-ej W pozostałej porze roku: od 8-ej do 20	od 1 marca do 1 listopada: od 7-ej do 10 oraz 16 do 18 W pozostałej porze roku: od 8 do 11 oraz od 16 do 18
Handel wyłącznie mięsem po za obrębem targów	od 8 do 20-ej	od 8 do 11-ej
Zakłady fryzjerskie	od 8-ej do 20-ej	od 8-ej do 11-ej
Wszelkie inne rodzaje handlu za wyjątkiem aptek	od 8-ej do 20-ej	od 13 do 16-ej

Winni niezastosowania się do powyższych postanowień pociągnięci będą do odpowiedzialności.

O wykonaniu polecenia mego doniosą mi Panowie do dni czternastu, dołączając po dwa egzepłarze wydanego rozporządzonia.

p. o. Wojewody
(—) *Dworakowski.*

176.

Łuck dnia 2 marca 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Wydział Rolnictwa i Weterynarji
L. dz. 1607/Rol.

OKÓLNIK Nr. 4

Do PP. Starostów Województwa Wołyńskiego.

W sprawie zwalczania wścieklizny.

Uchylając moc obowiązującą rozporządzeń moich w przedmiocie wścieklizny u psów z dnia 14 września 1921 r. L. dz. 2775/Rol, oraz z dnia 7 lutego 1922 r. L. dz. 1010/Rol. w wyjątkiem ustępów dotyczących podatków od psów, polecam równocześnie P. P. Starostom stosować się w tym względzie do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego i Ministra Rolnictwa i D. P. z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt (Dz. U. z r. 1922 Nr. 10 poz. 79).

Zechcą PP. Starostowie zarządzenia objęte powyżej wymienionem rozporzędzeniem wprowadzić natychmiast aż do odwołania w życie w powierzonym sobie powiecie, podając to najszerzej do wiadomości publicznej ogólnie z ustalonym trybem oraz wzywając powiatowych lekarzy weterynaryjnych do ścisłego przestrzegania dotyczących przepisów.

Zwracam przytem uwagę na ścisłe przestrzeganie końcowego ustępu art. 5.

W końcu Zechcą PP. Starostowie przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu odpis wydanych w tym przedmiocie zarządzeń do dnia 20 marca b. r.

p. o. Wojewody Wołyńskiego
(—) *T. Dworakowski.*

177.

Łuck, dnia 8/III 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński.
Wydział Zdrowia Publicznego
Nr. 859/2 p.

Do PP. Starostów Województwa Wołyńskiego.

W sprawie odkrycia nieznanej dotąd choroby na Powołżu.

Wojewódzki Urząd Zdrowia otrzymał od N. N. K. do spraw walki z epidemjami z dnia 28 go lutego r. b. Nr. 2772/1585/II komunikat treści następującej:

„Moskwa dnia 12.2 1922 r.

W Petersburgu prof. Kulisza, D-r Iwaszinów oraz D-r. Rappaport zrobili ważne odkrycie nowej nieznanej dotąd choroby grasującej głównie wśród uchodźców z Powołża, dającej 50% śmiertelności.

Prof. Kulisza odkrył powodującej chorobę, bakterję. Choroba ma bardzo ciężki przebieg, towarzyszą jej biegunka i stan zbliżony do tyfusu powrotnego. Sposób przenoszenia choroby nie jest znany.

Podając o powyższem do wiadomości p. Doktora, polecam powiadomić o tem podległych mu lekarzy szpitalnych i rejonowych; a w razie pojawienia się tej choroby w Polsce, należy zawiadomić N. N. K. i Wojewódzki Urząd Zdrowia o klinicznym przebiegu tej choroby.

Za Wojewodę
(—) Dr. *M. Pietkiewicz.*

178.

Łuck, dnia 8 III 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński.
Wydział Rolnictwa i Weterynarji.
L. dz. 1596 Rol.

Do P. P. Starostów:

1) w Krzemiencu
2) w Ostrogu i
3) w Równem

W rozwinięciu zasad objętych okólnikiem Wydziału Rolnictwa i Weterynarji Nr. 3 z dnia 11 lutego 1922 r., udzielonego P. P. Starostom do wiadomości dn. 22 lutego 1922 r. za L. dz. 1078 Rol. uzupełnia się okólnik ten na mocy pisma Naczelnego Komisarza do walki z księgosuszem z dnia 24 lutego 1922 r. L. 696 N. K, jak następuje:

Do czasu wydania w drodze przepisanej instrukcji dla personelu weterynaryjnego do obowiązków służbowych granicznych lekarzy weterynaryjnych:

1) Wykonywanie w powierzonych im rewirach wszystkich czynności państwowych lekarzy weterynaryjnych. W razie ujawnienia chórób zaraźliwych zwierzęcych, stosownie należnych środków celem ich zwalczania.

2) Niedopuszczanie nielegalnych przepędów zwierząt domowych i przewozu surowców zwierzęcych z Ukrainy do Polski. W razie przychwycenia podobnych transportów lub pojedyńczych sztuk lekarze ci obowiązani są zatrzymywać zwierzęta lub surowce w odosobnionem miejscu pod strażą policyjną, o czem należy donieść niezwłocznie Inspektrorowi Weterynaryjnemu.

3) Prowadzenie w wyznaczonych im rewirach ścisłej ewidencji zwierząt domowych oraz badanie perjodyczne stanu ich zdrowia.

4) Nieustanne dozorowanie obrotu bydłęm handlowem i rzeźnem w przydzielonych im rewirach, oraz obrotu surowcami i od tych zwierząt pochodzącym.

5) O przebiegu wskazanych czynności służbowych lekarze graniczni winni przedkładać Wojewódzkiemu Inspektorowi Weterynaryjnemu 1-go i 15-go każdego miesiąca szczegółowy raport.

p. o. Wojewody Wołyńskiego
(—) *T. Dworakowski.*

179.

Warszawa dnia 22 lutego 1922 r.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego
Nr. H. $\frac{4312}{512}$/22.

Do Panów Wojewodów

(Wojewódzkich Urzedów Zdrowia)
w ŁUCKU.

W zamiarze uregulowania i ujednostajnienia wykonawstwa medycyny sądowej na całym obszarze Panstwa, Ministerstwo Zdrowia Publicznego przystępuje do zebrania w tej sprawie danych. W tym celu poleca się zażądać od lekarzy powiatowych urzędujących w obrębie Województwa, odpowiedzi na następujące pytania (w odniesieniu do roku 1921).

1) Kto w obrębie powiatu pełnił obowiązki lekarza sądowego.

2) Stosunek tego lekarza do władz Państwowych (urzędnik etatowy kontraktowy, za wynagrodzeniem ryczałtowem, wynagrodzany od każdej czynności).

3) Wysokość wynagrodzenia, pobranego za czynności sądowo lekarskie w ciągu roku i sposób wypłacenia tych należności.

4) Sprawozdanie ilościowe i jakościowe z dokonanych czynności mianowicie:

a) ile dokonano badań osób dorosłych.
b) ile sekcji osób dorosłych.
c) ile sekcji noworodków.
d) ile oględzin zwłok.
e) ile orzeczeń ustnych w sądzie.
f) ile innych czynności i jakich.
g) ile sekcji lub oględzin było połączonych z ekshumacją.
h) ile było czynności wyjazdowych.

5) Jakiemi narzędziami posługuje się lekarz przy wykonywaniu sankcji (rządowe, szpitalne, prywatne) i w jakim stanie owe się znajdują.

Przewidując, że niektórzy lekarze powiatowi nie będą w stanie dostarczyć żądanych informacji z powodu braku odnośnych notatek, Ministerstwo Zdrowia Publicznego, poleca, ażeby w przyszłości, poczynając od roku 1922, lekarze powiatowi zbierali wymienione wyżej dane, których posiadanie jest dla Ministerstwa niezbędne.

Termin przedłożenia sprawozdania za rok 1921 upływa z dniem 15 kwietnia 1922 r.

Za Kierownika Ministerstwa
(—) *Adamski*
Dyrektor Departamentu Hygjeny.

Województwo Wołyńskie
Urząd Zdrowia Publicznego
L. 901/z. p.

Łuck, dnia 9/III 1922 r.

Do PP. Starostów Województwa Wołyńskiego.

(Powiatowych Urzędów Zdrowia).

Do wiadomości i zastosowania się.

Termin nadesłania sprawozdań za rok 1921 do Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia upływa z dniem **1 kwietnia** 1922 r.

Za Wojewodę
(—) *Dr. M. Pietkiewicz*
Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

180.

O K Ó L N I K Nr. 46.

Wojewody do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego

W przedmiocie opłat stemplowych.

Wobec nieprzestrzegania postanowień ustaw i rozporządzeń w przedmiocie opłat stemplowych oraz niedokładności w ich stosowaniu, uzupełniając okólnik Urzędu Wojewódzkiego Nr. 371 z dnia 9 grudnia 1921 roku L. 5419-pr,, przypominam, co następuje:

Obowiązujące obecnie przepisy co do należytości stemplowych, określają ustawy i rozporządzenia, wymienione szczegółowo w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 28 października 1921 r., Dz. Ust. R. P. z r. 1921 Nr. 92 poz. 682.

Panowie Starostwie dopilnują, aby podległy im personel zaznajomił się należycie z powyższemi przepisami i wydadzą zarządzenia, zmierzające do ścisłego przestrzegania i stosowania zawartych w nich postanowień.

W szczególności zwrócić należy baczną uwagę na postanowienia dekretu w przedmiocie opłat od podań oraz świadectw urzędowych z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. Praw z r. 1919 Nr. 14 poz. 145 i rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1919 r. Dz. Praw. Nr. 19 z r. 1919 poz. 227., zawierające dokładne przepisy co do opłat stemplowych od podań i załączników, wnoszonych do urzędów państwowych oraz od świadectw przez te urzędy wydawanych. Przypominam, iż opłaty, określone w art. 11 do 16 i 30 do 32 dekretu, zostały podwyższone na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. Dz. Ust, R. P. z r. 1920 Nr. 73 poz. 498 i wynoszą obecnie:

1) od badania, wnoszonego do urzędu państwowego, od pierwszego arkusza 10 mk. od arkuszy następnych po . . . . 5 „
2) od załączników, od arkusza . . . . 2 „ (a nie-jak mylnie podano w okólniku z dnia 9 grudnia 1921 r. Nr. 5419 (Pr. pod lit. e)—5 mk. Omyłkę tę należy sprostować).
3) od zaświadczeń, wydawanych przez urzędy państwowe . . . . 10 mk.
4) od poświadczeń własnoręczności podpisu . . . . 10 „ (Wyjaśnienia dokładne co do opłaty za legalizacją podpisów zawiera okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 462 z dnia 19 lutego 1921 r. L. O. P. 5697 (2, ogłoszony w Dz. Urzęd. Min. Wew. z r. 1921 Nr. 3 poz. 89)
5) od poświadczeń zgodności z oryginałem na odpisach za każdy arkusz . . 10 mk.
6) od pełnomocnictw . . . . 10 „

Należy zwrocić baczną uwagę na uiszczanie opłaty stemplowej od poświadczeń wymienionych pod 4) i 5)., zauważyłem bowiem, iż przepisy te nie są ściśle przestrzegane.

W wypadkach złożenia przez stronę ustnie do protokułu wniosku lub oświadczenia, względnie prośby, które następnie petent podpisał, protokułów oraz jego załączniki podlegają opłacie takiej, jaka przypadałaby w razie wniesienia podania tej samej treści.

Za ścisłe przestrzeganie przepisów co do należytego ostemplowania podań odpowiedzialni są zwłaszcza urzędnicy, którym poruczono załatwienie odnośnego podania, a którzy winni stosować ściśle postanowienia § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1919 r. Dz. Praw. z r. 1919 Nr. 19 poz. 227 w przedmiocie kasowania marek stemplowych przez tych urzędników. Zwrócić należy również uwagę na obowiązki kancelarji, określone w § powołanego dopieroco rozporządzenia, co do podawania na pierwszej stronie podania ilości arkuszy i załączników oraz wartości naklejonych marek stemplowych.

Również należy przestrzegać, by podania, wnoszone w drodze telegraficznej były zawsze ostemplowane w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 kwietnia 1919 r. Dz.Praw. z r. 1919 Nr. 34 poz. 274.

Zwracam uwagę, iż na zasadzie art. 27 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. Pr. Nr. 14 poz. 145),

urzędnik, który ponosi winę niedopilnowania należytego ostemplowania podania, może być pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej a nadto obowiązany jest do uiszczenia opłaty.

W przedmiocie postępowania w razie nieuiszczenia opłaty, wyjaśniam co następuje:

W myśl art. 24 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. 14 poz. 145) obowiązane są władze i urzędy, do których wpływają podania bądź w zupełności nieostemplowane, bądź też zaopatrzone stemplami niższej wartości niż przepisana, przed merytorycznem załatwieniem tych podań, zawiadamiać petentów o brakującej opłacie stemplowej i wzywać do jej dostarczenia pod rygorem, że podanie zwrócone będzie bez załatwienia.

Chcąc uchylić błędną dotychczasową praktykę niektórych władz i urzędów państwowych, Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 19 sierpnia 1921 r. L. 1218/21 S. IV. wyjaśniło, że zawiadomienia powyższe do stron wolno i należy zgodnie z treścią art. 6 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 września 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 78, poz. 442)— wysyłać bez opłaty pocztowej, pod warunkiem zamieszczenia na przedniej stronie przesyłki uwagi: „Urzędownie“—opłatę pocztową uiści adresat”. Ten ostatni opłaca przy odbiorze pojedyńczą opłatę pocztową według taryfy ogólnej. Jeśli adresat odmówi zapłaty, pismo jako niedoręczone zwraca poczta Urzędowi wysyłającemu.

W tym ostatnim wypadku odmówienie zapłaty i nieprzyjęcie pisma upominawczego należy traktować na równi z bezskutecznym upływem terminu, wyznaczonego do uiszczenia brakującej opłaty stemplowej i zastosować rygor przewidziany w wymienionym wyżej art. 24 dekretu, t. j. zwrócić petentowi podanie, nie wdając się w jego załatwienie.

Z powodu trudności kumunikacyjnych na Wołyniu, sposób ten stosować należy tylko w wypadkach, jeśli w miejscu zamieszkania adresata znajduje się Urząd pocztowy, w przeciwnym razie zwracać się za pośrednictwem organów urzędowych, względnie gminnych.

Przypominając powyższe przepisy co do opłat stemplowych, polecam ściśle ich stosowanie i czynię Panów Starostów osobiście odpowiedzialnymi za ewentualne uchybienia, nadmieniając, iż w razie skonstatowania zaniedbań, zmuszony będę winnych pociągnąć do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

W tym kierunku zechcą Panowie Starostwie zwrócić wyraźną uwagę podwładnemu personelowi.

Wojewoda:
(—) *M. Mickiewicz*

Łuck, dnia 16 marca 1922 r. (Nr. 1735/Pr.)

181.

Urząd Wojewódzki Wołyński

OKÓLNIK

z dnia 23 marca 1922

Do Wszystkich Panów Starostów,

W sprawie utworzenia z dniem 8 listopada 1921 r. Wojewódzkiego Oddziału Ministerstwa Sztuki i Kultury.

W myśl art. 37 i 43 Rozp. wykon. Rady Ministrów do Ustaw tymczasowych z dn. 2/8 1919 o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. 1919 Nr. 90, p. 490) oraz stosownie do art. 1 Rozp. Min. Spr. Wewn. i Min. Sztuki i Kultury z dn. 20/II. 920. (Dz. U. 1920 Nr. 19 p. 97) utworzony został w Łucku Wojewódzki Oddział Ministerstwa Sztuki i kultury w Wydziale Administracyjnym.

Do zakresu działań oddziału rzeczonego należą sprawy objęte kompetencją Ministerstwa Sztuki i Kultury w instancji najwyższej, a mianowicie:

Akt. 1. Czynności władzy rządowej wypływające z Dekretu o opiece nad zabytkami sztuki i kultury z dn. 31 października 1918 (Dz. Praw. Kr. Nr. 16 poz. 36), rozciągniętego na mocy rozp. Rady Ministr. z dnia 26 września 1921 r. i na Województwo Wołyńskie,—w szczególności:

a) sprawy udzielania pozwoleń na burzenie, niszczenie, przerabianie, odnawianie, rekonstruowanie, zdobienie lub uzupełnianie zabytków nieruchomych, jak to: kościołów, klasztorów, kaplic cerkwi, synagog, zamków, pałaców, dworów, ratuszy, domów zabytkowych, wież, dzwonnic, bram i t. p. oraz wszelkich innych budowli zabytkowych, dochowanych nawet w części, które stanowią tak publiczną jak i prywatną własność, a posiadają niewątpliwie wartość artystyczną lub historyczną.

b) Sprawy wstrzymania robót przy zabytkach nieruchomych, o ile są wykonywane bez właściwego zezwolenia lub niezgodnie z udzielonem zezwoleniem:

c) czuwanie aby zabytki ruchome lub ich części, bez względu czy należą do obywateli polskich, czy do cudzoziemców,—nie były wywożone w granic Państwa Polskiego;

d) wydawanie zaświadczeń na wywóz tych zabytków i dzieł sztuki do których mogą być stosowane ulgi wywozowe, oraz sprawdzanie dokumentów odnośnie do dzieł sztuki przewożonych jedynie przez obszar Państwa Polskiego;

e) Przedkładanie Ministerstwu Sztuki i Kultury wniosków w sprawach wywłaszczenia zabytków w wypadkach przez dekret przewidzianych,

f) czuwanie na stanem zabytków ruchomych w myśl art. 20 i 21 powyższego dekretu;

g) wydawanie decyzji mających na celu zabezpieczenie stanu i całości wykopalisk i znalezisk;

h) sprawowanie czynności związanych z wpisywaniem zabytków do inwentarza państwowego zabytków w myśl rozp. Ministerstwa Sztuki i Kultury z dnia 9 kwietnia 1919 (Monitor 1919 r. Nr. 81).

Art. 2. Opieka nad krajobrazem t. j. zabudowywaniem miast i wsi, oraz drzewostanem parków, ogrodów i cmentarzy;

Akt. 3. Sprawy zatwierdzania ze stanowiska artystycznego projektów pomników w myśl Dekretu z dnia 3 stycznia 1919. (Dz. Pr. 1919. Nr. 5 poz. 93) rozciągniętego na ziemie wchodnie Rozp. Rady Ministrów z dnia 27 października 1921 r.;

Art. 4. Opieka nad muzeami i zbiorami, gromadzenie danych statystycznych i przekładanie Wojewodzie odpowiednich wniosków.

Art. 5 Przedkładanie Wojewodzie wniosków ze stanowiska artystycznego w sprawach teatru, kinematografu oraz innych przedsiębiorstw widowiskowo—rozrywkowych.

Akt. 6. Opieka nad poziomem artystycznym i kulturalnym towarzystw dramatycznych i teatrów ludowych istniejących w Województwie.

Art. 7. Przestrzeganie czystości języka polskiego na programach, afiszach, ogłoszeniach, szyldach i plakatach publicznych.

Art. 8. Gromadzenie materjału dotyczącego stanu i rozwoju sztuki dramatycznej oraz wszelkich przedsiębiorstw widowoskowo—rozrywkowych.

Art. 9. Opieka nad rozwojem sztuk plastycznych, malarstwa, rzeźby, i zdobnictwa ludowego.

Art. 10. Przedkładanie Wojewodzie wniosków w sprawie urządzenia wystaw dzieł sztuki.

Art. 11. Czuwanie nad estetycznym wyglądem szyldów, wywieszek, napisów i tablic w miejscach publicznych.

Art. 12. Opinjowanie i współudział w urządzaniu wnętrz gmachów publicznych.

Art. 13. Opieka nad rozwojem sztuki ludowej.

Art. 14 Opieka nad rozwojem towarzystw muzycznych i śpiewackich.

Wojewoda
(—) *M. Mickiewicz*

II.

182.

Ruch Służbowy.

w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim

od dnia 1 — 31 grudnia 1921 r.

A. Mianowani stałymi przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych.

Jan Gorecki — Naczelnikiem Wydziału w Urzędzie Wojewódzkim L.P.O. 9824.

Jan Boczar — Starszym Referentem w Urzędzie Wojewódzkim L.O.P. 10332

Wiesław Dobrzański — Referentem w Urzędzie Wojewódzkim — L.P.O. 10184.

B. Mianowany stałym przez Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Józef Sidorowicz — Inspektorem Ochrony Lasów w Urzędzie Wojewódzkim L.W.O.S. 3806/S. 312. 5277/212.

1. Mianowani prowizorycznie przez Pana Wojewodę Wołyńskiego.

a) na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

w Urzędzie Wojewódzkim.

Stefan Gruner p. o. urzędnika VIII st. służb.
Marjan Klajner—p. o. urzędnika IX st. służb.
Gustaw Szajer—p. o. urzędnika IX st. służb.
Józef Kmita—p. o. urzędnika IX st. służb.

w Starostwie Kowelskiem

Jan Sobotkiewicz p. o. urzędnika VIII st. sł.
Marja Bronowicka—p. o. urzędnika X st. sł.

w Starostwie Krzemienieckiem.

Ludomir Chołodziński—p. o. urzęd. VIII st. sł.
Mieczysław Wolański—p. o. urzędnika X st. służb.
Edward Koblański—p. o. urzędnika X. st. sł.
Rozalja Grudzińska—p. o. urzędn. XI st. sł.
Grzegorz Kondratjew—p. o. nieetat. urzędn. XII st. sł.
Bronisław Ostromęcki—p. o. urzędn. XII st. sł.
Faliks Maszewski—p. o. urzędn. XII st. sł.
Marja Kuchcicka—p. o. urzędn. XII st. sł.
Józef Łoziński—p. o. urzędn. XII st. sł.

w Starostwie Łuckiem

Kazimierz Sierakowski—p. o. urzędn. VIII st.sł.
Józef Nader—p.o. urzędnika XII st. sł.

w Starostwie Dubieńskiem

Tadeusz Szczygielski—p.o. urzędn. IX st. sł.
Włodzimiera Adamska p.o. urz. XII st. sł.

w Starostwie Horochowskiem

Stanisława Piwkówna—p.o. urzędn. XI st. sł.

w Starostwie Ostroskiem

Aleksander Kuczyński—p.o. urzędn. XI st. sł.
Ludwika Chodorowska—p.o. urz. XII st. sł.
Jadwiga Kardaszewiczówna p. o. urzędn. XII st. sł.

b) na etacie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwow.

w Urzędzie Wojewódzkim

Ignacy Ostromęcki—p.o. urzędn. XI st. sł.
Zygmunt Korde—p.o. urzędn. X st. sł.
Jadwiga Hollak—p.o. urzędn. X st. sł.

w Starostwie Łuckiem

Michał Świgost—p.o. nieetat. urz. IX st. sł.

c) na etacie Ministerstwa Przemysłu i Handlu

w Urzędzie Wojewódzkim

Jadwiga Rauzo—p.o. maszynistki XI st. sł.

d) na etacie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

w Urzędzie Wojewódzkim

Eugenja Stesiówna—p.o. maszynistki XI st.sł.

2. PRZENIESIENI.

1) przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych

Bronisław Henszel—p.o. Starosty—ze Starostwa w Równem—do Urzędu Wojewódzkiego.

Radosław Neyman—p.o. Starosty—ze Starostwa w Łucku—do Starostwa w Równem.

Tadeusz Podoski—p.o. Starosty—ze Starostwa w Lubomlu—do Starostwa w Łucku.

2) przez Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwow.

Apolinary Januszkowski—p.o. powiatowego lekarza weterynaryjnego—ze Starostwa w Łucku—do Starostwa we Włodzimierzu.

3) przez Pana Wojewodę Wołyńskiego

Stanisław Dzięgleski—p.o. urzędnika IX st. służb.—ze Starostwa w Ostrogu—do Starostwa w Dubnie.

3. ZWOLNIENI

a) przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych

Ryszard Lenartowicz—p.o. urzędnika VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 30 listopada 1921 r. na własną prośbę Nr. P.O. 9875.

Roman Mianowski—p.o. urzędn. VII st. sł. w Starostwie Kowielskiem—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 Tymczasow. Przep. Służb. Nr. P.O. 10645.

b) przez Pana Wojewodę Wołyńskiego z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

w Urzędzie Wojewódzkim

Stanisław Nożyński—p.o. urzędnika VIII st. sł.—z dniem 5 grudnia 1921 r. na własną prośbę L. 5312-Pr.

w Starostwie Włodzimierskiem

Marjan Trusiewicz—p.o. urzędnika VIII st. sł.—z dniem 30 listopada 1921 r. na własną prośbę.

Stefan Naszyński—p.o. urzędnika X st. sł.—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 Tymcz. Przep. Służb. L. 5832-Pr.

Eugenja Czechowska—p.o. maszynistki XI st. sł. z dniem 31 grudnia 1291 r. na własną prośbę L. 5427-Pr.

w Starostwie Krzemienieckiem

Tadeusz Zalewski—p.o. urzędnika VIII st. sł. z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie str. 46 Tymcz. Przep. Służb. L. 5782-Pr.

Witold Łańcucki—p.o. naczelnika V Rejonu powiatu Krzemienieckiego—z dniem 31 grudnia 1921 r. L. 5783-Pr.

Stanisław Kulesza—p.o. urzędnika X st. sł.—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 Tymcz. Przep. Służb. L. 5781-Pr.

Tadeusz Wasilewski—p.o. urz. X st. sł.—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 Tymcz. Przep. Służb. L. 5788-Pr.

Albin Uroda—p.o. urzędnika X st. s.—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 Tymcz. Przep. Służb. L. 5784-Pr.

Ignacy Kosiński—p.o. urzędnika XI st. sł. w Urzędzie III Rejonu powiatu Krzemienieckiego—z dniem 31 grudnia 1921 r. L. 17945-Pr.

Władysław Jastrzębski—p.o. urzędnika XI st. sł.—z dniem 31 grudnia 1921 r. L. 5832-Pr.

Longin Uniatycki—p.o. urzędnika XII st. sł.—z dniem 31 grudnia 1921 r. L. 4744-Pr.

w Starostwie Lubomlskiem

Oskar Dunin-Sulgustowski — p.o. urzędnika VIII st. sł. z dniem 31 stycznia 1922 r. L. 5430-Pr.

w Starostwie Rówieńskiem

Stanisław Szwaronowicz—p.o. urzędnika IX st. sł.—z dniem 31 grudnia 1921 r. na własną prośbę L. 5282-Pr.

Józef Michalski—p.o. urzędnika IX st. sł.—z dniem 31 grudnia 1921 r. L. 5545-Pr.

w Starostwie Łuckiem

Juljan Przesłański—p.o. urzędnika X st. sł.—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 Tymcz. Przep. Służb. L. 5856-Pr.

z etatu Ministerstwa Zdrowia Publicznego
w Starostwie Krzemienieckiem

Dr. Jan Domański—p.o. lekarza rejonowego—z dniem 15 grudnia 1921 roku na własną prośbę L. 5281-Pr.

z etatu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w Starostwie Krzemienieckiem

Roman Kiprenko—p.o. sanitarjusza weterynaryjnego—z dniem 30 listopada 1921 r. na własną prośbę L. 5787-Pr.

4. Zdyskredytowani do służby państwowej rezolucją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Inż. Józef Referowski—b. p.o. referenta na etacie Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Warszawie L. P.O.10166 z dnia 3 grudnia 1921 r.

Antoni Łanowy, b. p.o. inspektora szkolnego w Kowlu L. P.O.10594 z dnia 12 grudnia 1921 r.

Kacper Boniecki, b. p.o. referenta w Ministerstwie Robót Publicznych L. P.O. 10593 z dnia 12 grudnia 1921 r.

Kazimierz Grabowski, b. p.o. Kierownika Urzędu Pocztowego, Warszawa 2. L. P.O. 10214 z dnia 12 grudnia 1921 r.

Bolesław Szmurło, b. p.o. zastępcy referenta rolnego w Starostwie Siedleckiem — L. 10587 z dnia 12 grudnia 1921 r.

Andrzej Malarski, b. p.o. urzędnika IX st. sł. Urzędu Pocztowego, Warszawa 2. L. P.O. 9892 z dnia 3 grudnia 1921 r.

Eugenjusz Felta, b. p.o. urzędnika Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Zamościu—L. P.O 9888 z dnia 3 grudnia 1921 r.

Andrzej Łukasiak, b. p.o. urzędnika XII st. sł.—w Urzędzie Wojewódzkim Nowogródzkim—L. 10135 z dnia 1 grudnia 1921 r.

183.

Ruch służbowy

w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim

od 1 stycznia do 31 marca 1922 r. włącznie

A. Mianowani stałymi przez Pana Ministra Spraw Wewnętrnych.

Radosław Spława-Neyman, p.o. Starosty—Starostą w Równem Nr. P.O.833.

Ludwik Kałkowski, p.o. urzędnika VIII st. sł.—referentem w/g VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Nr. P.O.1380.

B. Mianowani prowizorycznie przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych

a) w Urzędzie Wojewódzkim

Zdzisław Jobell, p.o. urzędnika VII st. służb. Nr. P.O. 8612.

a) w Starostwie Lubomelskiem

Witold Maciejewski, p.o. urzędnika VII st. sł. Nr. 477.

1. Mianowani stałymi przez Pana Wojewodę Wołyńskiego

a) na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
w Urzędzie Wojewódzkim

Adam Rinke—sekretarzem w/g zpoboraniu IX st. sł.

w Starostwie Łuckiem

Józef Morawiec,—sekretarzem z poborami w/g IX st. sł.

2. Mianowani prowizorycznie przez Pana Wojewodę Wołyńskiego

a) na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
w Urzędzie Wojewódzkim

Bronisła Jaworowski, p.o. urzędn. VIII st. sł.
Karol Pociecha, p.o, urzędn. IX st. sł.
Czesław Smoczyński, p.o. urzędn. IX st. sł.
Stanisław Zurakowski, p.o. urzędnika IX st.sł.
Janina Kernówna, p.o. maszynistki X st. sł.

w Starostwie Rówieńskiem

Kazimierz Puchalski—p.o. urzędnika objazdo-w/g VIII st. sł.
Wincenty Prokopowicz—p.o. urzędn. VIII st. sł.
Konstanty Mierzejewski—p. o. urzęd. IX st. sł.
Bronisław Tijewski—p.o. urzędnika X st. sł.
Ludwik Ciesiołkiewicz—p.o. urzędn. X st. sł.
Konstanty Gliński—p.o. urzędn. X st. sł.
Wacław Gorecki—p.o. urzędnika X st. sł.

Stanisław Wnukowski—p.o. urzęd. X st. sł.
Wacław Szachowicz—p.o. urzędn. X st. sł.
Józef Panasiuk—p.o. urzędnika XI st. sł.
Janina Ostrzykowska—p.o. urzędn. XI st. sł.
Aleksander Miaskowski—p.o. urzcd. XI st. sł.
Alicja Kaltenberg—p.o. urzędnika XI st. sł.
Magdalena Staniszewska—p.o. urz. XI st. sł.
Kazimierz Nowiński—p.o. urzędn. XI st. sł.
Juljan Biskupski—p.o. urzędn. XII st. sł.
Stanisław Lenczewski—p.o. urzędn. XII st. sł.
Marja Tarnogórska—p.o. urzędn. XII st. sł.
Kazimierza Kalinowska—p.o. urzędn. XII st. sł.

w Starostwie Lubomelskiem

Dr. Tomasz Chmielnikowski—p. o. urzędnika VIII st. sł.

w Starostwie Kowelskiem

Bronisław Puchalski—p.o. urzędn. VIII st. sł.
Feliks Romański—p.o. kierownika rejonu w Ratnie z poborami VIII st. sł

w Starostwie Krzemienieckiem

Dr. Karol Bondi—p.o. urzędnika VIII st. sł.
Jan Mościcki—p.o. VIII st. sł.
Franciszek Groński, p.o. urzędn. IX st. sł.
Stefan Olszewski—p.o. urzędn. IX st. sł.

w Starostwie Horochowskiem

Andrzej Lipiński—p.o. urzędn. VIII śt. sł.
Witold Godlewski—p.o. urzędn. XII st. sł.
Stanisław-Romuald Gąsowski—p.o. urzędnika XII st. sł.

w Starostwie Dubieńskiem

Romuald Niklewicz—p.o. urzędnika objazdowego z poborami VIII st. sł.
Dr. Władysław Winkler—p.o. urz. VIII st. sł.

w Starostwie Ostroskiem

Władysław Wronowski—p.o. urzędn. VIII st. sł.
Adam Topolnicki—p.o. urzędn. XI st. sł.

w Starostwie Włodzimierskiem

Kazimierz Puciata—p.o. urzędn. IX st. sł.
Władysław Orzechowski,—p.o. urzędn. IX st. sł,

b) na etacie Ministerstwa Zdrowia Publicznego w Wojewódzkim Urzędzie Zdrowia

Janina Ziembińska—p.o. urzędnika XI st. sł.
Wiktorja Kubaszewska—p.o. urzędn. XI st. sł.

w Starostwie Włodzimierskiem

Dr. Ignacy Brzozowski—p.o. lekarza naczelnego szpitala z poborami VIII st. sł.

w Starostwie Dubieńskiem

Dr. Lidja Korniłowa—p.o. lekarza rejonowego w Mizoczu z poborami IX st. sł.

c) na etacie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwow. w Urzędzie Wojewódzkim

Bronisław Łabuński—p.o. urzędn. VIII st. sł.
Feliks Siedlecki—p.o. urzędn. VIII st. sł.
Ignacy Jankowski—p.o. urzędnika IX st. sł.
Dymitr Grygorowicz-Barski—p.o. urz. IX st. sł.

w Starostwie Włodzimierskiem

Jonasz Szmuc—p.o. lekarza weterynaryjnego z poborami VIII st. sł. w Uściługu.

w Starostwie Lubomelskiem

Wiktor Sałęga—p.o. lekarza weterynaryjnego w Opalinie z poborami VIII st. sł.

w Starostwie Horochowskiem

Seweryn Michalski—p.o. powiatowego lekarza weterynaryjnego VIII st. sł.

w Starostwie Rów'eńskiem

Antoni Ostrowski p. o. nieetatowego urzędnika IX st. sł.
Elżbieta Wilkaniec—p.o. nieetatowego urzędnika X st. sł.

w Starostwie Dubieńskiem

Aleksander Odyniecki—p.o. urzędn. IX st. sł.

w Starostwie Krzemienieckiem

Antoni Komorowski—p.o. urzędn. IX st. sł.

w Starostwie Ostroskiem

Jan Stefanowicz—p.o. urz. nieetat. IX st. sł.

w Starostwie Kowelskiem

Amelja Peretjatkowicz—p.o. nieetat. urzędnika IX st. sł.

d) na etacie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Łucku.

Wincenty Woszczarewicz—p. o. urzędnika XI st. sł.
Elżbieta Balicka—p.o. urzędn. XI st. sł.

3. *PRZENIESIENI:*

a) przez Pana Ministra Spraw Wewnętrnych

Zygmunt Robakiewicz Starosta—ze Starostwa w Brzezinach do Starostwa w Krzemieńcu Nr. P.O1483.

Tadeusz Walicki—p. o. Starosty ze Starostwa w Dubnie do Starostwa w Ostrołęce Nr. P.O.1814.

Radomir Spława-Neyman—p. o. referenta—z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do Urzędu Wojewódzkiego Nr. P.O.2262.

Zygmunt Wołoszynowski—p.o. urzędnika VII st. sł. ze Starostwa w Łucku do Starostwa w Równem Nr. P.O.611

Kazimierz Langer, referent—z Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi do Starostwa w Krzemieńcu Nr. P.O.2049.

b) przez Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwow.

Alfred Ramer—p. o. urzędnika VII st. śł. z Urzędu Wojew.—do Wieliczki Nr. OS.13646/R.164.

c) przez Pana Wojewodę Wołyńskiego

1. z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Jan Kościołek—p.o. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Łucku do Starostwa w Równem.

Aleksander Łuckiewicz—p.o. naczelnika rejonu powiatu Łuckiego do Starostwa w Równem.

Teodor Boguszewski—p.o. naczelnika rejonu z Tuczyna do Berezna.

Oskar Dunin-Sulgustowski—p. o. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Lubomlu do Starostwa w Łucku.

Władysław Jankowski—p.o. urzędnika VIII st. służb. ze Starostwa w Ostrogu do Starostwa w Równem.

Wiktor Iwański—p.o. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Krzemieńcu do Starostwa w Kowlu.

Jan Konopacki—p.o. urzędnika VIII st. sł. z Urzędu Wojewódzkiego do Starostwa w Łucku.

Dr. Tomasz Chmielnikowski—p.o. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Lubomlu do Starostwa w Łucku.

Paweł Gałko—p.o. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Dubnie do Starostwa w Krzemieńcu.

Janina Święcicka—p.o. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Łucku do Starostwa w Równem.

Kazimierz Lesiecki—p.o. urzędnika IX st. sł. ze Starostwa w Łucku do Starostwa w Równem.

Jan Dercz—p.o. urzędnika IX st. sł. ze Starostwa w Krzemieńcu do Starostwa w Lubomlu.

Jerzy Goebel—p.o. urzędnika, IX st. sł. z Urzędu Wojewódzkiego do Starostwa w Łucku.

Eugenja Decówna—p.o. urzędnika X st. sł. ze Starostwa w Krzemieńcu do Starostwa w Łucku.

2. z etatu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych

Bronisław Łabuński p.o. urzędnika VIII st. sł. z Urzędu Wojewódzkiego do Starostwa w Krzemieńcu.

3. z etatu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej

Marjan Osadnik—p.o. kierownika Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy z Równego do Łucka.

4. z etatu Ministerstwa Robót Publicznych

Feliks Werpachowski—p.o. zastępcy architekty rejonowego—z Kowla do Równego.

4. ZWOLNIENI:

a) przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych

Bronisław Henszel—p.o. urzędnika VII st. sł. —z dniem 31 marca 1922 roku na własną prośbę Nr. P.O.1533.

Henryk Baczyński—p.o. Starosty w Krzemieńcu—z dniem 15 lutego 1922 r. na zasadzie art. 46 T.P.S. Nr. P.O.1442.

Tadeusz Straszyński—p. o. urzędnika VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 31 stycznia 1922 r.—na własną prośbę. Nr. P. O. 951.

Alfred Braun—p.o. urzędnika VII st. sł. w Starostwie Horochowskiem z dniem 28 lutego 1922 r. Nr. P. O. 1162. b przez P. W. W.

b) przez Pana Wojewodę Wołyńskiego

Adam Zieliński—p. o. urzędnika VIII st. sł w Starostwie Włodzimierskiem z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 T. P. S.

Władysław Cieciuch—p. o. urzędnika VIII st. sł. w Starostwie Ostroskiem z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 T. P. S.

Maksymiljan Chicewicz—p.o. naczelnika V rejonu powiatu rówieńskiego z dniem 31 stycznia 1922 r.

Mirosław Olszamowski—p. o. naczelnika II rejonu powiatu rówieńskiego z dniem 31 stycznia 1922 r.

Jan Owsiński—p.o. urzędnika VIII st. sł. w Starostwie Horochowskiem z dniem 5 grudnia 1921 r.

Edmund Dąbrowski—p.o. naczelnika III rejonu powiatu Kowelskiego z dniem 31 grudnia 1922 r.

Stanisław Walewski—p.o. naczelnika II rejonu powiatu Kowelskiego z dniem 31 stycznia 1922 r.

Mieczysław Staniszewski—p.o. naczelnika rejou w Korcu—z dniem 31 stycznia 1922 r.

Piotr Zubrzycki—p. o. naczelnika I rejonu powiatu dubieńskiego—z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie art. 46 T. P. S.

Feliks Gąsiorowski—p. o. naczelnika I rejonu powiatu dubieńskiego z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie art. 46 T. P. S.

Franciszek Tabęcki—p. o. urzędnika VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 31 stycznia 1922 r.—na własną prośbę.

Jan Litwiniuk—p. o. urzędnika VIII st. sł. w Starostwie Krzemienieckim z dniem otrzymania dekretu.

Tadeusz Cebrowski—p. o. naczelnika rejonu w Łanowzach—z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie art. 46 T. P. S.

Jan Choiński—p. o. urzędnika VIII st. sł. w Starostwie Włodzimierskiem z dniem 28 lutego 1922 r. na zasadzie art. 42 T. P. S.

Oskar Dunin-Sulgostowski—p. o. urzędnika VIII st. sł. w Starostwie Łuckiem—z dniem 28 lutego 1922 r.—na własną prośbę.

Władysław Jankowski—p.o. urzędnika VIII st. sł. w Starostwie Rówieńskim z dniem 28 lutego 1922 r. na własną prośbę.

Bronisław Jaworski—p. o urzędnika VIII st. sł. z powodu samowolnego opuszczenia służby.

Jan Mościcki—p.o. urzędnika VIII st. sł. w Starostwie Krzemienieckiem z dniem 31 marca 1922 r. na własną prośbę.

Dr. Karol Bondi—p. o. urzędnika VIII st. sł. w Starostwie Krzemienieckiem z dniem 28 lutego 1922 r. z powodu samowolnego opuszczenia służby.

Jan Nitecki—p. o urzędnika IX st. sł. w Starostwie Włodzimierskiem—z dniem 28 lutego 1922 r. na własną prośbę.

Mieczysław Wolański—p. o. urzędnika IX st. sł. w Starostwie Krzemienieckiem—z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie art. 46 T. P. S.

Stefan Olszewski—p. o. naczelnika rejonu w Szumsku—z dniem 31 stycznia 1922 r.

Alfred Miller—p. o. urzędnika X st. sł. w Urzędzie II rejonu powiatu Rówieńskiego.

Feliks Żubrzycki—p.o. urzędnika X st. sł. w Urzędzie I rejonu powiatu Kowelskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r.

Leonard Milikiewicz—p.o. X st. sł. w Urzędzie III rejonu powiatu Kowelskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r.

Włodzimierz Penkała—p.o. urzędnika X st. sł. w Urzędzie II rejonu powiatu Kowelskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r.

Teodor Strusowski—p.o. urzędnika X st. sł. w Urzędzie IV rejonu powiatu Kowelskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r.

Jan Kaczanowski—p.o. urzędnika X st. sł. w Urzędzie IV rejonu powiatu Dubieńskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 T.P.S.

Antoni Siedlecki—p.o. urzędnika X st. sł. w Urzędzie II rejonu powiatu Dubieńskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 T.P.S.

Wincenty Skrzetuski—p.o. urzędnika X st. sł. w Urzędzie I rejonu powiatu Dubieńskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 T.P.S.

Antoni Kopestyński., p. o. urzędnika X st. sł. w Urzędzie V rejonu powiatu Dubieńskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 T.P.S.

Władysław Podolski—p.o. urzędnika X st. sł. w Urzędzie rejonowym powiatu Dubieńskiego—z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie art. 46 T.P.S.

Eugenja Decówna—p.o. urzędnika X st. sł. w Starostwie Krzemienieckiem—z dniem 31 stycznia 1922 r.—na własną prośbę.

Edward Koblański—p.o. urzędnika X st. sł. w

Starostwie Krzemienieckiem—z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie art. 42 T.P.S.

Janina Kernówna—p.o. maszynistki X st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 31 marca 1922 r.

Marja Bronowicka—p.o. urzędnika X st. sł. w Starostwie Kowelskiem—z dniem 18 lutego 1922—na własną prośbę.

Faustyn Jurkowicz—p.o. urzędnika XI st. sł. w Urzędzie I rejonu powiatu Rówieńskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r. na zasadzie art. 46 T.P.S.

Juljan Szerenkowski—p.o. urzędnika XI st. sł. w Starostwie Rowieńskiem z dniem 30 listopada 1921 r.

Stefanja Trzcińska—p.o. urzędnika XI st. sł. w Starostwie Kowelskiem z dniem 15 stycznia 1922 r. na własną prośbę.

Janina Zawiszanka—p.o. urzędnika XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 15 marca 1922 r. na zasadzie art. 46 T.P.S.

Czesława Kociubska—p.o. urzędnika XI st. sł. w Starostwie Krzemienieckiem z dniem 28 lutego 1922 r.—na zasadzie art. 46 T. P. S.

Janina Hubicka—p.o. urzędnika XII st. sł. w Starostwie Łuckiem z dniem 31 grudnia 1921 r.

Jerzy Pawełko—p.o. urzędnika XII st. sł. w Urzędzie II rejonu powiatu Rówieńskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r.

Mieczysław Dobrowolski—p.o. urzędnika XII st. sł. w Urzędzie I rejonu powiatu Rówieńskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r.

Cezary Adamski—p.o. urzędnika XII st. sł. w Starostwie Włodzimierskiem z dniem 31 października 1921 r.

Eugenja Paliwoda—p.o. urzędnika XII st sł. w Starostwie Dubieńskiem z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie art. 46 T. P. S.

Antonina Kracińska—p.o. urzędnika XII st. sł. w Starostwie Dubieńskiem z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie art. 46 T. P. S.

Irena Zelewska—p.o. urzędnika XII st. sł. w Starostwie Dubieńskiem z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie art. 46 T. P. S.

Grzegorz Kołtuniak—p.o. urzędnika XII st. sł. w Urzędzie IV rejonu powiatu Kowelskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r.

Stanisława Malicka—p.o. urzędnika XII st. sł. w Urzędzie II rejonu powiatu Kowelskiego—z dniem 31 grudnia 1921 r.

Marja Jasieńska—p.o. urzędnika XII st. sł. w Urzędzie rejonowym w Maniewiczach powiatu Kowelskiego—z dniem 31 sierpnia 1921 r. na własną prośbę.

Aleksander Warszewski—p.o. urzędnika XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 15 lutego 1922 r.—na własną prośbę.

Władysław Krzywicki—p.o. urzędnika XII st. sł. w Starostwie Dubieńskiem z dniem 18 lutego 1922 r.—na własną prośbę.

b) z etatu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych

Mieczysław Waligórski—p.o. urzędnika VII st. sł. w Starostwie Krzemienieckiem—z dniem 31 stycznia 1922 r. Nr. W. O. S. 594/216.

Ignacy Ostromęcki—p.o. urzędnika VIII st sł. w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 20 lutego 1922 r.

Włodzimierz Jarmołowicz—p.o. lekarza weterynaryjnego w Beresteczku z dniem 31 marca 1922 r. na zasadzie art. 46 T.P.S.

Wacław Obuch-Weszczatyński—p.o. urzędnika IX st. sł. w Starostwie Krzemienieckiem—z dniem 31 stycznia 1922 r.

Hieronim Lachowicz—p.o. urzędnika X st. sł. w Starostwie Włodzimierskim z dniem 31 stycznia 1922 r. na zasadzie art. 46 T.P.S.

Wacław Sledzieński—p.o. sanitarjusza weterynaryjnego XII st. sł. w Starostwie Ostroskiem—z dniem 31 stycznia 1922 r.

Stanisław Niewęgłowski—p.o. sanitarjusza weterynaryjnego XII st. sł. w Starostwie Rówieńskiem—z dniem 31 grudnia 1921 r.

Leon Szimajer p.o. sanitarjusza weterynaryjnego XII st. sł. w Starostwie Horochowskiem—z dniem 31 grudnia 1921 r.

c) z etatu Ministerstwa Robót Publicznych

Sergjusz Chołopow—p.o. technika Oddziału Budowlanego Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych—z dniem 1 marca 1922 r.

Stefan Kortkiewicz—p.o. technika Oddziału Budowlanego Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych—z dniem 1 marca 1922 r.

Stanisław Leszczyński—p.o. zastępcy architekty rejonowego w Równem z dniem 1 marca 1922 r.

Inż. Michał Kurowski—p.o. zastępcy kierownika eksploatacji Kamieniołomów Berestowickich w Równem—z dniem 1 marca 1922 r.

Henryk Gajewski—p.o. kancelisty-rachmistrza Urzędu Drogowego we Włodzimierzu—z dniem 1 marca 1922 r.

Ludwik Dylewski—p.o. kreślarza urzędu architekty rejonowego w Kowlu z dniem 1 marca 1922 r.

Włodzimierz Kozłowski—p.o. kancelisty-rachmistrza powiatowego Urzędu Drogowego w Ostrogu—z dniem 1 marca 1922 r.

Adolf Fibich—p.o. kancelisty-rachmistrza powiatowego Urzędu Drogowego.

Ryszard Cytrycki—p.o. kancelisty-rachmistrza powiatowego Urzędu Drogowego w Równem—z dn. 1 marca 1922 r.

Leonard Grochulski—p.o. kancelisty-rachmistrza powiatowego Urzędu Drogowego w Lubomlu—z dniem 1 marca 1922 r.

Henryk Krukowski—p.o. kancelisty-rachmistrza Urzędu architekty rejonowego w Kowlu—z dniem 1 marca 1922 r.

Franciszek Żółkiewski—p.o. kancelisty-rachmistrza powiatowego Urzędu Drogowego w Krzemieńcu—z dniem 1 marca 1922 r.

Ludwik Malinowski—p.o. kancelisty-rachmistrza powiatowego Urzędu Drogowego w Kowlu—z dniem 1 marca 1922 r.

Tadeusz Melsztyński—p.o. kancelisty-rachmistrza powiatowego Urzędu Drogowego w Dubnie—z dniem 1 marca 1922 r.

Aleksander Szmendziak-Szymański—p.o. kancelisty-rachmistrza powiatowego Urzędu Drogowego w Horochowie—z dniem 1 marca 1922 r.

Józef Lisowski — p.o. kancelisty-rachmistrza Urzędu architekty rejonowego w Równem—z dniem 1 marca 1922 r.

Henryka Czaplińska—p.o. kancelistki przy Kierownictwie Eksplotacji Kamieniołomów Berestowieckich w Równem—z dniem 1 marca 1922 r.

d) z etatu Ministerstwa Zdrowia Publicznego

Dr Feliks Rapczewski—p.o. lekarza w szpitalu powiatowym we Włodzimierzu z dniem 31 grudnia 1921 r. na własną prośbę.

Gudel Jelina—p.o. lekarza rejonawego we wsi Wołkowyjach powiatu Dubieńskiego - z dniem 31 stycznia 1922 r. na własną prośbę.

Janina Ziembińska—p.o. maszynistki XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 28 lutego 1922 r. na własną prośbę.

Hipolit Jufimowicz—p.o. urzędnika XI st. sł. w Starostwie Włodzimierskiem z dniem 15 kwietnia 1922 r. na zasadzie art. p. 7. T.P.S.

e) z etatu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej

Eugenja Stesiówna p.o. maszynistki XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim z dniem 28 lutego 1922 roku.

Stefanja Olejnik—p.o. kancelistki XI st. sł. w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Równem—z dniem 31 marca 1922 r. na zasadzie art. 46 T.P.S.

5. Zdyskredytowani do służby Państwowej decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Stanisław Holanek—b. p.o. st. referenta Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego Nr. P.O 2120 z dnia 4 marca 1922 r.

Andrzej Górski—b. inżynier drogowy powiatu Sochaczewskiego Nr. P.O. 1390 z dnia 8 lutego 1922 r.

Bolesław Gajewski—b. referent Ministerstwa Zdrowia Publicznego Nr. P.O. 11423 z dnia 4 stycznia 1922 r.

Edmund Rozenstock—b. p.o. kontraktowego lekarza weterynaryjnego w Urzędzie Wojewódzkim Poleskiem Nr. P.O. 505 z dnia 16 stycznia 1922 r.

Aleksander Edward Różycki—b. nieetatowy urzędnik Kasy Skarbowej w Świeciu Nr. P.O. 2120 z dnia 4 marca 1922 r.

Bolesław Gawlik - b. p.o. urzędnika kontraktowego w Urzędzie Pocztowym Warszawa I-Nr. P.O. 512 z dnia 16 stycznia 1922 r.

Jan Szymański—b. p.o. urzędnika Departamentu Aprowizacyjnego Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej i Starostwa Puckiego Nr. P.O. 513 z dnia 16 stycznia 1922 r.

Tadeusz Adamczyk—b. magazynier Działu Druków w Warszawie Nr. P.O. 500 z dnia 16 stycznia 1922 r.

Klara Błaszczyńka—b. p. o. urzędnika w Urzędzie Pocztowym Warszawa I Nr. P. O. 512 z dnia 16 stycznia 1922 r.

Łucjan Urbański—b. p. o. urzędnik X st. sł. w Starostwie Ostroskiem Nr. P. O. 11453 z dnia 20 stycznia 1922 r.

Franciszka Kling—b. p. o. urzędnika XI st. sł w Starostwie Krzemienieckiem Nr. P. O. 1353 z dnia 8 lutego 1922 r.

Kazimierz Adamowski — b. djetarjusz w Urzędzie Pocztowym Warszawa I. Nr. P. O. 512 z dnia 16 stycznia 1922 r.

Włodzimierz Mogilnicki—b. praktykant podatkowy Kasy Skarbowej w Przemyślanach. Nr. 2178 z dnia 7 marca 1922 r.

Edward Sawicki, Karol Majewski i Wacław Smigacz—b. p, o. młodszych gońców w Ministerstwie Sprawiedliwości. Nr. P. O. 1589 z dnia 16 lutego 1922 r.

b) decyzja Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Władysław Cieciuch—b. p. o. urzędnika VIII st. sł. w Starostwie Ostroskiem. Nr. Pr./4835/777/22 z dnia 22 lutego 1922 r.

Gustaw Gospodarczyk—b. sekretarz Sądu Pokoju w Radzyminie. Nr. Pr. 1313/227/22.

III.

OBWIESZCZENIA

o zarejestrowanych w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim Stowarzyszeniach i Związkach.

184.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 24 stycznia 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod pozycją Nr. 103 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Lokatorów m. Krzemieńca“ z siedzibą w m. Krzemieńcu.

185.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 1 lutego 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod pozycją Nr. 104 stowarzyszenie pod nazwą „Dobroczynne Stowarzyszenie Pomocy Biednym Chorym żydom Linas Hacedek“ z siedzibą w m. Włodzimierzu.

186.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 1 lutego 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod pozycją Nr. 106 stowarzyszenie pod nazwą „Kopytkowskie Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców“ z siedzibą we wsi Kopytkowo, gm. Zdołbica, pow. Rówieńskiego.

187.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 1 lutego 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod pozycją Nr. 107 stowarzyszenie pod nazwą „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Kooperatywa Gminna“ z siedzibą w m. Korcu, pow. Rówienskiego.

188.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 14 lutego 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod pozycją Nr. 108 stowarzyszenie pod nazwą „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Kooperatywa Wiejsko-Gospodarcza“ we wsi Kwasiłowie Czeskim, gm. Rówieńskiej, pow. Rówieńskiego.

189.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 20 lutego 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 109 stowarzyszenie pod nazwą „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Nadzieja“ z siedzibą we wsi Gruszwicy, gm. Działkiewickiej, pow. Rówieńskiego.

190.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 24 lutego 1922 r. zozostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 111 stowarzyszenie pod nazwą „Kadobyskie Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców“ z siedzibą we wsi Kadobyszczach, gm. Bereżeńskiej, pow. Rówieńskiego.

191.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 24 lutego 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 122 stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Jedność“ z siedzibą w m. Ołyce, pow. Dubieńskiego.

192.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 3 marca 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 113 stowarzyszenie pod nazwą „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców Rzemieślników „Samopomoc“ z siedzibą w m. Łucku.

193.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 3 marca 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod pozycją Nr. 114 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Kupców i Przemysłowców m. Równego i powiatu“ z siedzibą w m. Równem.

194.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 3 marca 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 115 stowarzyszenie pod nazwą „Wołyński Związek Bezrolnych“ z siedzibą w m. Łucku.

195.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 3 marca 1922 r. zostało wciagnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 116 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Drobnych Dzierżawców Ziemi Wołyńskiej“ z siedzibą w m. Łucku.

196.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 18 marca 1922 r. stowarzyszenie pod nazwą „Spółdzielnia Kolejowców Spożywców „Naprzód“ z siedzibą w Kowlu, zalegalizowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, zostało wciągnięte pod Nr. 14 do rejestru stowarzyszeń i związków zalegalizowanych przez inne władze i działających na terenie Województwa Wołyńskiego.

197.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 20 września 1921 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego Nr. 28 stowarzyszenie pod nazwą „Zwiniackie Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców“ z siedzibą we wsi Zwiniacze, gm. Wiśniowieckiej, pow. Krzemienieckiego.

198.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 5 października 1921 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 49 stowarzyszenie pod nazwą „Waskowieckie Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców“ z siedzibą we wsi Waskowcach, gminy Szumskiej, pow. Krzemienieckiego.

199.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 18 listopada 1921 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 62 stowarzyszenie pod nazwą „Bugłowskie Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców“ z siedzibą we wsi Bugłów, gm. Wyszogródeckiej, pow. Krzemienieckiego.

200.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 18 listopada 1921 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod pozycją Nr. 63 stowarzyszenie pod nazwą „Wielko-Borszczowieckie Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców“ z siedzibą we wsi Wielkiej Borszczówce, gminy, Borsukowskiej, powiatu Krzemienieckiego.

201.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 22 listopada 1921 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 69 stowarzyszenie pod nazwą „Wielko-Domanińskie Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców“ z siedzibą we wsi Wielka Domaninka, gminy Wyszogródeckiej, powiatu Krzemienieckiego.

202.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 3 stycznia 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 101 stowarzyszenie pod nazwą „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców“ z siedzibą we wsi Remel, gminy Kustyńskiej, powiatu Rówieńskiego.

203.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 1 lutego 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojewódzwa Wołyńskiego pod Nr. 105 stowarzyszenie pod nazwą Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Kooperatywa Ludowa“ z siedzibą w m. Kowlu“.

204.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 21 lutego 1921 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 110 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Łowieckie“ z siedzibą w m. Krzemieńcu.

205.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 17 marca 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 118 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Rzemieślników żydów m. Rożyszcze“ z siedzibą w m. Rożyszczach powiatu Łuckiego”.

206.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 18 marca 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 119 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Biblioteki Publicznej w Łucku z siedzibą w m. Łucku.

Dział nieurzędowy.

Komunikaty i ogłoszenia.

Z dniem 25 marca 1922 r. otwarty został Urząd pocztowo—telegraficzny w Turzysku powiatu Kowelskiego i kierownictwo tegoż Urzędu powierzono urzędnikowi pocztowemu Aleksandrowi Wojnowskiemu.

Zamiejscowy okręg doręczeń ustalony zostanie później.

Z dniem 1 października 1922 r. w Bydgoszczy zostanie otworzoną szkoła oficerska dla podoficerów o kursie 2—letnim. Program szkoły oficerskiej znajduje się w P. K. U. Łuck.

Zainteresowani korzystający z odroczeń i bezterminowego urlopu, mogą otrzymywać szczegółowe informacje u referenta kanc. w dnie powszednie od godz. 9—tej do 15—tej.

Jednoroczni ochotnicy oraz wogóle wszyscy kandydaci, życzący wstąpić do Szkoły Podchorążych w Warszawie w roku 1922/1923 mogą w dnie powszednie w godzinach urzędowych otrzymać w P. K. U. w Łucku u Referenta Kancelaryjnego szczegółowe informacje: a) warunków przyjęcia i b) planu pracy szkoły.

OGŁOSZENIE

Sędzia Pokoju IV Okr. pow. Łuckiego w Rożyszczach, na zasadzie art. 1682 Ust. Post. Cyw. wzywa sukcesorów po zmarłej Eleżbiecie Majzel z drugiego męża Łorenc, ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia obwieszczenia niniejszego go zameldowali prawa swoje do pozostałego się po jej śmierci majątku nieruchomego przy kol. Stare Rokini, zawierającego 10 dzies. ziemi i zabudowania.

Sędzia Pokoju:
(—) *Wł. Pastuszko.*

OGŁOSZENIA
o zgubionych dokumentach.

Jan Nieczyporuk—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 19 lipca 1921 r. L. 5122.

Bluma Kapelusznik—zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Komendę Policji m. Kowla w roku 1919.

Jan Przybylski - zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 4 sierpnia 1921 r. L 5784.

Nechami Tenenbaun—zgubił połowę legitymacji wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 2 marca 1921 r. L. 1862.

Izaak Bojarczuk—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 2 lipca 1921 r. L. 5214.

Michał Zurin—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 1 kwietnia 1921 r. L. 2364.

Piotr Szczegłow—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 13 kwietnia 1921 r. L. 2605.

Ałta Fojgel—zgubiła legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 22 stycznia 1991 r. L. 5811.

Józef Klejnerman—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 11 stycznia 1921 r. L. 149.

Mordko Gimpel-Szapiro—zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo w Kowlu z dnia 24 maja 1921 r. L. 3712.

Szendla Finkelsztejn—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 19 kwietnia 1921 r. L. 2752.

Franciszek Łukowski—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 11 maja 1921 r. L. 3365.

Jakób Chmielarski—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu w 1919 r.

Jenty Margulan—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 16 marca 1921 r. L. 2057,

Agrypina Lisniewicz—zgubiła legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 29 marca 1922 r. L. 2230.

Maksym Jaroszewicz zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez D-wo m. Kowla w 1919 r.

Ela-Ber Werba—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 8 listopada 1920 r. L. 19.

Adolf Born—zgubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne I. p. szwoleżerów wydanego w r. 1921 w Warszawie.

Jowel Kac—zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Starostwo w Włodzimierzu L. 421/1879.

Ruchla Perelmuter—zgubiła tymczasowy dowód osobisty wydany przez magistrat m. Kowla w r. 1919.

Jankiel Karszanbojm—zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Komendę Policji m. Kowla w 1919 r.

Nechuma Barman—zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Komendę Policji Państwowej w Równem z dnia 30/I 1920 r. L. 7418.

Elizaweta Zef—gubiła zaświadczenie wydane przez Starostwo w Równem z dnia 20 października 1921 r. L. 1558.

Srul Kirszner—zgubił legitymację wydaną przez Nacz. II Rejonu Klewań pow. Rówieńskiego z dnia 30 lipca 1921 r. L. 2173/1154.

Mikołaj Teodorowicz—zgubił legitymację wydaną przez Nacz. II Rejonu Klewań pow. Rówieńskiego z r. 1921 L. 1723/913.

Zofja Mianowska—zgubiła legitymację wydaną przez Nacz. II Rejonu z dnia 8 marca 1921 r. L. 861/459.

Jefrosinja Jacukowa—zgubiła legitymację wydaną przez Nacz. II Rejonu Klewań pow. Rówieńskiego z dnia 22 marca 1921 r. L. 1057/576.

Mojsze Soroka—zgubił zaświadczenie o reje-

stracji wydane przez Starostwo w Równem z dnia 6 kwietnia 1921 r. L. 589.

Paweł Aksiuków—zgubił zaświadczenie wydane przez Starostwo w Równem z dnia 18 stycznia 1921 r. L. 28350.

Deomid Michalewicz—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Równem.

Adafonik Barabasz—zgubił legitymację wydaną przez Magistrat m. Aleksandrji z dnia 15 listopada 1919 r. L. 34.

Lejbisz Margulis—zgubił legitymacje wydaną przez Starostwo w Równem z dnia 12 lutego 1922 r. L. 177.

Semion Przemysler—zgubił kartę identyczności wydaną przez Starostwo w Brodach z dnia 21 września 1921 r. L: 2006.

Gołda Ram—zgubił legitymację wydaną przez Starośtwo w Równem L. 3348.

Mendel Diamand—zgubił zaświadczenie o rejestracji wydane przez Komisarjat Rządu w Warszawie L. 4221.

Józef Gorodziński—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Równem z r. 1921 L. 993

Józef i Anna Rybiccy—zgubili dowód osobisty wydany przez Konsulat Irlandzki w Winnicy.

Joś Hefterman—zgubił zaświadczenie o rejestracji wydane przez Starostwo w Równem z 1921 r. L. 1102.

Józef Kopecki—zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Równem L. 73.

Abram Hurwicz—zgubił zaświadczenie o rejestracji wydane przez Starostwo w Równem z dnia 27 lipca 1921 r. L. 69.

Skradziono legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu na imię Tauby Bakun z dnia 21 grudnia 1921 r. L. 582.

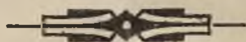
Skradziono legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu na imię Uszera Rojtera z dnia 17 grudnia 1920 r. L. 491.

Skradziono legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 4 grudnia 1920 r. L. 237 na imię Piotra Kwiatkowskiego.

Skradziono legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 11 maja 1921 r. L. 3365 na imię Franciszka Żukowskiego.

Skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo w Kowlu z dnia 29 września 1921 r. L. 7070 na imię Benjamina Duniewicza.

Skradziono legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 23 grudnia 1920 r. L. 609 na imię Rykli Bater.

Zakłady druk. „Promyk" w Łucku.